

سَبِيلُ
الكل في سبيل الحق

Sebil

Herşey hak için

- Sahibi ve Başyazarı: Kadir Mısıroğlu
- 4 Mayıs 1979
- Siyasî, Edebî, Tarihî, İlmî Haftalık Gazete
- 7 C. Ahir 1399,
- Vilâyet Han Kat: 1 No.101-102-103
- Cağaloğlu-İST.

SAYI: 174 /ON LIRA/BIRBUÇUK DM.

İstanbul'un
"1 MAYIS" taki
29 saatlik
mahkûmiyeti

KOMÜNİZME
VERİLMİŞ
GERÇEK BİR
TAVİZDİR!

Başyazı

Kadir Mesuroğlu

İSLÂMÎ
MÜCÂDELEDE
MODA
HASTALIĞI

İSLAM ESASTAN ÖNCE USULE

(METODA) YER VERİR

O DERECEDE Kİ,

HER İSLAMİ İLMİN

BİR DE USULÜ

TEDVİN OLUNMUŞTUR

İSLAM nevi şahsına mahsus (orijinal) bir dünya görüşü ve hayat nizamıdır. O'nun bütün esâsî kâideleri kendi kaynaklarına dayanır. Ekmel, yani eksiksiz ve fazlalık ihtiva etmeyen bir görüş olduğu için de diğer hiç bir sistemle usulî ve esâsî bir alışverişe cevaz vermemiştir. İslâm'daki bazı amelî ve itisadî esasların- kısmen de olsa- başka sistemler de bulunması bu hükmümüzü tekzip etmez. Bunlar o görüşlerin ancak bu kâideler nisbetinde hakka yaklaşabildiğini gösterir. Zira hak tektir ve onun da kaynağı ilâhidir.

Diğer taraftan İslâm esastan önce usûle (metoda) yer verir. O derecede ki, her islâmî ilmin bir de usulü tedvin olunmuştur ve bunlar evveliyetle ele alınır. Meselâ fıkıhtan önce "Usûl-i fıkıh" kelâmdan önce "Usûl-i kelâm" tefsirden önce "Usûl-i tefsir" ve Hadis'den önce "Usûl-i hadis" gibi.

İslâm kendisinin- ferdi ve içtimâî plânda- kuvveden fiile çıkışının (gerçekleşmesinin) kâidelerini de hâizdir. Bunlar da ona mahsusdur. Başka bir yerden alınma değildir. Böyle olduğu halde hadiselerin İslâm jnünde muhakemesi yapılırken, kefare şahıs ve nizamlardan misâl getirilmesi O'na bir noksanlık izâfe etmek sayılmaz. Lenin ve Stalin'in bazı fikir, fiil ve davranışlarını ele almak gibi. Zira bunlar sadece ibret içindir. Bir gerçeğin daha berrak bir sûrette kavranmasına yarayan böyle birçok misal Cenab-ı Hakk tarafından Kur'an-ı Kerim'de de zikrolunmuştur. Nemrud ve Firavun'a aid kissalar bunun ilk akla gelen örnekleridir.

Müslüman, İslâm'a yani Rabbin Hakk olan yegâne nizamına teslim olmuş bir kimse demek olduğuna nazaran O'nun her davranışını meşrûlaştıran "Şer'î mesned"lerdir. Bunlarsız bir mü'mine hareket serbestisi tanınmamıştır. Gerçi maslahat yani hâlin icabına terkedilmiş mes'elelerde, ferdi irâdeye bir hayli seyyaliyet imkânı bırakılmıştır. Fakat bu da bizzat şer'i şerifin tâyin ve tahsis eylediği sahalara mahsus bulunduğu ve aslahatın takdirinde değil, selâmet-i ammeye aid umumî mantığa bağlı kalındığı cihetle şer'î mesnedden mahrum sayılmaz.

İslâm'ın ferdi ve içtimâî plânda kuvveden fiile çıkışının şer'î adı "Cihad"dır. Bunun da şu umûmî kaidelere bağlı bulunduğu şüphesizdir. Üstelik İslâm için varlık yokluk mes'ele sinin ilk şartı olduğu için daha emin ve titiz bir sûrette nizamlanmıştır. Şu hale nazaran islâmî mücâdele yani cihadın kendine mahsus kaidelerle icrasının lüzum ve ehemmiyeti âşikârdır. Bu kaidelerin, insan tabiatının değişmeyen hususiyetleri ve mütehavvil (değişken) içtimâî şartlar önündeki teferruatı

şer'î mesnedleriyle birlikte fıkıh kitaplarımızda açık açık gösterilmiş ve tâdad edilmiştir. Bunlara riâyet mecbûriyetini kabulü muntazamın olarak iman etmiş bulunan herkes için bu kaideleri öğrenmek zor değildir.

Diğer taraftan insan tabiatının fitrî zaaflarından biri de taklid meylidir. Bu o kadar köklü bir his ve arzudur ki, insan şahsiyetini sırf bununla izah eden görüşler bile vardır. Çocuk konuşmayı yürümeyi hep taklidle öğrenir. İyi ve kötü huyların çoğu hep taklidle kazanılır. Bu sebeptendir ki, taklid âdeta iki ağızlı bir bıçak gibidir. İnsanı hayra da şerre de götürebilir.

Çizdiği ideâl insan tipini ortaya çıkarmak maksadını güden İslâm, mü'minleri bâtil nizamlara özenip onları taklid eylemekten şiddetle sakındırmıştır. Usûlde de esasta da...

İnsanlardaki taklid meylinin istismarından sanâyî sayılabilecek derecede geniş bir ifsat hareketi doğmuştur: Moda. Nefsin elinde esir olan yirminci asır insanını maddeten soymak ve mânen de iflâsa götürmek için en müessir bir silâh olarak kullanılan moda, giyim kuşamdan davranış şekillerine kadar bütün hayatî faaliyetlere şâmilidir. Buna tâbi olma, akıl ve mantıkla değil âdeta insiyâkidir. İnsanların pek çoğunun fitrî olan taklid meyl ve zaafından yakalanarak ne maskaralıklara sürüklenebildiğini tesbit için sokak ve caddeleri dolduran kalabalıklara şöyle bir bakmak kâfidir.

Bu belki, İslâm'ın "Mübâhat" addettiği sahaya âid fiiller için ehemmiyet taşımayabilir. Ama dinin emir ve nehiyleriyle çatışan modalara sırf taklid meyl ve sâikasıyla kapılmak ağır bir vebâli mücibdir. Böyle bir hatayı son yıllarda- islâmî mücâdele sahasında müşâhede etmekle dilhunuz.

Gerçekten, Rabbin müstesna bir lütûf ve keremi ile ülkemizde büyük bir gelişmeye namzed bulunan islâmî mücâdelenin moda gibi mantık ve muhakeme dışı üslûblara bürünmesi son derecede tehlikelidir. İslâm'ın yüce âmir hükümleri bir yana bırakılarak, kısır akıl, nâkıs, ilim ve tecrübe ile kabarık nefislerin ilcaları istikâmetine yönelmek bu mübârek dâvâyı kumar haline getirmeye mi?! Sırf maslahata terkedilmiş hususlarda bile bunun takdir ve tâyini için asgarî şartları dahi hâiz bulunmayanların islâmî mücâdeleyi kendi emin mecrândan saptırmaya hakları yoktur.

HAL böyleyken bir zamanlar Kaddafi, şimdi de, Humeyni'nin taklidi temâyül-leri âdeta sârf bir hastalık haline gelmiştir. Bu şahısların ülkelerine âid şart ve hususiyetlerin Türkiye'ninkilere benzeyip benzemediği dikkâte alınmaksızın ortaya çıkan bu temâyülün maslahatı önünde muhakemesinin yapılması şarttır. Böyle bir

muhakemenin ortaya koyacağı gerçeklere sırt çevirmek, "Dimyattaki pirince giderken evdeki hulgurdan olmak"dan başka bir netice vermez. Kaldı ki, bu muhakemeyi kim yapacaktır. Bu da hiç şüphesiz fiilî ve fikrî bir selâhiyet ister. İslâm davasının ülkemizde karşı karşıya bulunduğu hukukî ve fiilî mâniler ve hatta imkânların lâyıkıyla değerlendirilmesi her eli kalem tutanın yapabileceği bir iş değildir.

Bir kere şunu söyleyelim ki, Türkiye'de islâmî mücâdelenin siyâsî yoldan önü- hiç olmazsa belli bir noktaya kadar- açıktır. Bu imkân kullanılmadan Humeyni'ye özenerek, "İslâm'da parti yoktur. Humeyni parti yolundan yürüse bu neticeyi alamazdı" gibi iddialarla ortaya çıkmak dâvâyâ zarar verir. Bazı romantik gençlerde müşâhede eylediğimiz bu yanlış görüşlerin bize pek pahalıya mal olabileceğini hesap etmek güç olmasa gerektir.

Evet, islâm'da parti yoktur, ama düşmanın silâhı ile silâhlanmak vardır. Siyâsî parti yoluyla yürümenin ehemmiyetini kavramak için MSP öncesini şöyle hatırlamak kâfidir. Bazıları bu yoldan elde edilen neticeyi az bulabilirler. Ancak unutmamak gerektir ki, daha fazlası bu faaliyete daha hâhişkâr bir sûrette katılmakla mümkündür. Bunu yapmayarak siyâsî faaliyetlere karşı bir soğukluk duyanlar daha iyi neticeler elde edilememesinin sebep ve günahını kendileri gibilerinin atâlet ve ittihatlılığında aramalıdır. Lütfen, "Hem suçlu hem güçlü" durumuna düşerek gülünç olmayalım. İslâmî mücâdelede siyâsî yoldan elde edilebilecek bir şey olmadığını sanan ve bu iddialara kapılanlar MSP gerçeği önünde fiilen her gün tekzibe uğrayıp durmaktadırlar.

Mevcut bir imkânı kullanmadan ham hayallere dalanlar bu dâvânın mücâhidlerine düşmanlardan daha ziyâde zarar vermek istidâdındadırlar. Önümüzde bir büyük seçim varken bu iddialar, eksik ilim ve tecrübe ile nefse tebâiyetten doğmuyorsa mutlak bir ihânetin eseridir.

Netice olarak islâmî mücâdele modacı bir zihniyetle yürütülemez. O'nun usû ve erkânı yüce Rabbiniz tarafından bizzat tâyin ve tesbit edilmiştir. İman bir küldür ve onun hiç bir kaidesi terk veya ihmâl edilemez. Amelî kaideler tecezzi kabul ederse de herhangi bir kaidenin terk ve ihmali dinen bir ihlâldir ve mes'uliyeti mücibdir. İslâmî mücâdelenin emin bir gelişme kaydettiği şu sırada "Kuru kavga" veyahud da moda merakına kapılmak bizi neticesiz "Horoz dövüşü" içindeki muarızlarımızın seviyesine düşürür. Bu gibi yanlışlar İslâm'ın istikbâlini karartmaya kim- senin hakkı yoktur ve esasen buna gücü de yetmez.

yakın tarihimizde
MECHUL KAHRAMANLAR**Meclis koridorlarında
öldürülen****deli
HALİD
PAŞA***Kadir Misiroğlu*

5

Rusların bu plânı, bir müdafaa plânı gibiydi. İcâbında Tiflis ve Bakû'ya çekilip petrol kaynakları ve askeri Gürcü ve Asetin yolları kapatılarak müdafaa edilecekti. İran Azerbaycan'ında Türk tesirine bu sûretle mâni olunmak hedefi takip edilmiştir. Bununla beraber Ruslar, Kafkas mıntıkasında kahr ve istilâlan altında yaşayan halk topluluklarına karşı prestijlerini korumak için Türk topraklarına saldırmayı da hesaba katmışlardı. Kafkasya'da üç kolordu ile bazı

müstakil müfrezelerden ibâret kuvvetlerinin merkezi, Sankamış olmak üzere Batum ve İğdir'da toplamışlardı. Kağızman ve Oltu'da birer müfreme bulunduruyorlardı. Bu kuvvet yüzün piyâde taburu, yüz yetmişbeş süvârî bölüğü ve üçyüz toptan ibaretti.

Bu cephede Türk harekât planı ise, Alman Erkânı Harbi'nin tesiri ile bir taarruz olarak tasarlanmıştı. Bu plâna göre Kafkasya ve İran üzerinden Turan'a varmak ve oradaki Türkler'le birleşmek sûretiyle hep birlikte Rusya'ya karşı harbetmek gibi İttihat Terakki'nin son zamanlarda yöneldiği "Turancılık" görüşünü aksettiren hayali bir plândı. Rus esiri müslüman Türkleri kurtarmaya karşı bir heyecan ve arzu duymayan hiç bir Türk ve müslüman tasavvur edilemez. Fakat bu plân Türkiye'nin şartları ve bilhassa harb için yukarıda zikrettiğimiz hazırlıksız nazar itibâre alınca bir ham hayalden ibâretti. Bu cephedeki Türk kuvvetleri yüzbin insanı aşmıyordu.

1 Kasım 1914'de taarruza geçen Ruslar, 10 Kasım'a kadar Türk arâzisinde Hasan-Aleşkirt hattına ulaştılar. "Köpriköy Meydan Muhârebelerini" kaybederek geri çekildiler. 14 Kasım 1914'de Ruslar'a karşı bir taarruza girişen Türk Ordusu, Türkiye Ermenilerinin Ruslar'a casusluk yapması yüzünden bir muvaffakiyet elde edememiştir. 1915 yılı başlarında Başkumandan Vekili Enver Paşa'nın "Sankamış Harekâtı" adı verilen ve şartlar hesaba katılmadan masa başında tanzim edilmiş bir harekât ile Türk Ordusu, büyük bir bozgun ve hezimete uğradı. Fakat bu Rus askerlerinin sağladığı bir muvaffakiyet değildi. Açlık, soğuk ve hastalığın kucağına hesabsız bir sûrette atılan kahraman mehmetçiklerin çoğunun Rus askerleri ile karşılaşmadan telef olmasıyla neticelenen bir harekâtı.

Bu harekâta Onuncu Kolordu Kumandanı olan Hafız Hakkı Paşa, Ruslar'ın plân gereğince daha geniş bir hat ile kuşatmak için "Allahüekber Dağlan"na yönelmişti. Ağır kış yüzünden kapanan yollara saplanıp kalan kuvvetlerimizin birçoğu, daha Sankamış'a varmadan soğuktan donarak telef oldular.

Tahminen 75.000 vatan evlâdı bu sûretle şehadet şerbetini içti. Onbirinci Kolordu da Rus taarruzlarını karşılayamadı. Bu iki kolordu düşman kurşunundan ziyâde soğuk ve açlık âfeti karşısında tamamen erimeye mahkûm oldu. Ruslar'sa, yeni yeni takviye kuvvetleri almışlardı. Buna rağmen her zaman olduğu gibi kahramanlığını gösteren askerlerimiz Moskof ordusuna ağır zâyiat verdiklerinden onlar da çekilen kuvvetlerimizi takip edemediler.

Bu harekât böyle ağır bir kar ve kışta değil de, hiç olmazsa patika yollarının açılmasını bekleyerek baharda yapılsaydı, Ruslar'a pek pahalıya mal edilebilirdi. 1915 ilkbaharında ordumuzun Sankamış'ta uğradığı hezimetini hesaba katamayan Ruslar, Tebriz, Gence ve Bakû istikametinden muhtemel bir Türk taarruzundan korktukları için Muş ve Bitlis'i zaptetmek üzere taarruza geçtiler. Sankamış harekâtında tüketilen Türk ordusunun askerî gücü kalmadığı için, Van Gölü'nün Kuzey ve Batı bölgesi Rusların eline geçti.

Temmuzda takviye edilen Türk kuvvetleri, Ruslar'a hücum ederek Karaköse'yi ele geçirmişse de onların Tahir Bölgesinden yaptıkları mukabil taarruz üzerine geri çekilmeye mecbur olmuştur. 1915 nihayetlerine Doğu Karadeniz ile Rumiye Gölü arasında Arhavi, Horasan, Malazgirt, Van ve Rumiye hattı iki tarafı ayırmaktaydı. Bu bölgedeki Türk kuvvetleri artık yorgunluk, açlık vesâir imkânsızlıklara ilâveten mevcûdunun üçte ikisini kaybetmiş bir durumda bulunuyordu.

1916 yılı başında Çanakkale Harbi'nin nihâyete ermesi ile serbest kalan birtakım kuvvetlerin Kafkas Cephesi'ne sevkine teşebbüs edildi. Bunu hesap eden Ruslar, erken davranarak Erzurum ve hattâ Trabzon'u ele geçirmek üzere hareket ettiler. Henüz takviye kuvvetleri gelmediğinden Türk Ordusu Haskankale'den Erzurum'a çekildi. Kargapazarı üzerinden yapılan Rus taarruzuna karşı muvaffakiyet elde edemeyen birliklerimiz geri çekildi. 15-16 Şubat 1916'da Ruslar Erzurum'a girdiler. Müteakiben Malazgirt ve Hınıs istikâmetinde taarruza geçerek Malazgirt'i ellerine geçirdiler. Ermenilerin de dahil olduğu bir Rus müfrezesi ise, Van Gölü'nün güneyindeki Vastan'ı işgâle muvaffak oldu.

Şubat ve Mart aylarında Rize ve Of'u ele geçirerek işgâl ve istilâlanı bir hayli genişlettiler. Nihâyete vaziyeti tehlikeye düşen Trabzon, tahliye edildiğinden Ruslar, 1916 baharında burasını da ele geçirdiler. Daha sonra ileri harekâta devam eden Ruslar, takviye birliklerinin gelmesine meydan vermemek için Gümüşhane-Kelkit ve Erzincan'ı ele geçirmeye teşebbüs ettiler. Buna karşı yapılan Türk taarruzlarını muvaffakiyetsizlikle neticelenerek buralar, Rusların eline geçti.

Bütün bu gelişmeler üzerine **Deli Halid Bey (Paşa) Çoruh** bölgesinden alınarak **Dersim** havalisine cephe kumandanı olarak tayin edilmişti. Yukarıda izah edildiği üzere "Allahüekber Dağlan"ndaki hezimet üzerine bu sarb Anadolu bölgesi de nezâket arzutmeye başlamıştı.

10 Mayıs 1917'de **Dersim Kumandanı** sıfatı ile yeni vazifesine başlayan **Halid Paşa**, burada hükümet otoritesini tesis için büyük bir gayret ve faaliyet göstermişti. Bölge, şövalye ruhlu, şahsî yiğitlik ve kahramanlığa âşık insanların yaşadığı bir yerdi. Bu insanlar için **Halid Paşa**'dan daha iyisi bulunamazdı.

İlk olarak **Koçgiri Aşireti** Reisi **Seyyid nza'yı** kendisine muâvin yaptı. Bu yiğit ruhlu şark çocuğu ile elele veren **Halid Bey**, bilâhare Ruslara karşı büyük kahramanlıklar gösteren milis tabur v ehatta alayları teşkil etti.

Gerçekte aşiretler üzerinde büyük bir nüfuz tesis edebildiği için buraya gelişinden takriben iki ay sonra çoğu atlı olan bu milis kuvvetlerle Ruslara saldırmaya başladı. Bunlarla, **Erzincan**, **Tercan** ve **Erzurum**'un Ruslardan geri alınışında unutulmaz hizmetler ifâ etti.

(DEVAMI VAR)

**MUKADDES
DÂVÂ**

Cemiyetler, imân, fikir ve düşünce temeline dayalı sistemli hamlelerle yükselirler. Hamlesiz imân ve fikir, faydasız ve durgun bir suya, imândan ve fikirden mahrum hamle ise yakan, yıkan, tahrip eden, mahveden bir afet'e benzer. Yükselmek mecburiyetinde olan cemiyetler, her şeyden evvel yükselmek ihtiyacını ruhunda bir aşk humması gibi duyan idealist insanlara muhtaçtır. Idealizm ise, bir cemiyette belli kişilerin inhisarında bir meslek gibi telâkki edilemez. Herkes idealist olmalıdır. Her ferd, gerek yaşadığı hayatın, gerekse içinde bulunduğu cemiyetin en doğru, en iyi ve en güzel prensiplere kavuşmasını ulvî bir dâvâ, bir mefkûre olarak istemelidir. En doğru, en güzel ve en iyi prensiplerin, tarih boyunca ilâhî ve semâvî menşeli dinlerde ve hak dinlerin müşterek ismi olan "İslâm"da mevcut olduğunu unutmayalım. İslâm, her asrın insanına bir ışık ve bir rahmet sistemi olarak tecelli etmiştir. Yükselmiş cemiyetler, İslâm'ın ulvî prensiplerini baştaçı ettikçe medeniyetlerini devam ettirmiş, İslâm'a ihanet edip saptıkça yıkılmışlardır.

O halde, her insan İslâm'a muhtaçtır. Her cemiyet İslâm ile kurtuluşa ve yükselişe erer. Her ferd ve her cemiyet İslâm'ı mukaddes bir ideal olarak istemek, yaşamak ihtiyacındadır. Yaşadığımız hayatın ve içinde bulunduğumuz cemiyetin en iyi, en doğru ve en güzel prensiplere kavuşması için "Kur'an sevgisi"nin insanın ve cemiyetin gönlüne sinmesi

tuğra
Mustafa Yazgan

gerektir. Gönlünde, "Kur'an çiçekleri" açan ferdler ve cemiyetler cennet kokuları ile ıtırılır. Melek varlığının gölgesi düşer o insanın ve o cemiyetin ruhuna. İslâm, bütün insanlığın gerçek kurtuluş ve saadeti için vazedilmiş mukaddes bir tevhid, kuvvet, ilim, hayat ve medeniyet dinidir. Bu sebeple her insanın ideal ufkunda, "İslâmiyet" ebedî bir güneş gibi parlamalıdır.

İslâm mefkûresi, belli sınıfların, mahdud zümrelerin, bazı kişilerin inhisarında bir meslek gibi telâkki edildiği ve cemiyetin sair ferdlerine yabancı bırakıldığı müddetçe, hamle gücüne sahip olamayacaktır. İslâmiyeti, günde beş defa okunan ezan ve kilinan namazdan yahud düzenlenen Hac seferlerinden, veyahud cenaze acıları arasında hatırlanan ve teganni ile kiraat edilen Kur'an ve mevliden ibaret sayanlar için "aksiyon" (+hamle) lüzumsuz bir şeydir. Böyleleri, ezanlar susturulunca, camiler hangar yapılmıca, Hac yasaklanınca, Kur'anlar toplattırılıp, mevlid okunan evler basılınca, İslâm'ın bir zulme uğradığını anlar ve komurdanırılar. Bu yasaklar kalkınca, ister başlarında bir mason, ister bir komünist veya sosyalist hükümsin, cemiyetteki faiz düzenine, sömürmeye, ahlâksızlığa, siyâsî skandallara, içtimâî çöküntülere, hukukî felâketlere bakmadan "İslâm'ın hür olduğu"nu zannederler. İslâm'ın yüce bir devlet, millet, hukuk, iktisad, içtimâî hayat, ilim ve ahlâk sistemine sahip mukaddes bir dâvâ olduğunu anlayamazlar.

Cile
Sadık Albayrak

Batı'nın dayandığı hukuk sistemi, Roma Hukuku ile kilisenin ortaya koymuş bulunduğu dogmatik esaslar üzerine bina edilmiştir. Bu bakımdan asırlarca devam etmiş olan **Batı Hristiyan** hukuk sistemi, "**Beşer hukuku, insanla doğar, yine onunla ölür**" kaidesi üzerine bina edilmiştir. Yani insanlar doğumlarından önce olduğu gibi ölümlerinden sonra da herhangi bir hakka sahip olmaları mümkün değildi. Bu noktadan hareketle ana rahminde bulunan cenin asla bir hayat hakkına sahip bulunmuyordu. Halbuki **İslâm fıkhi**nda çocuk düşürme bahsi **on dört asır önce ilâhî kanuna** istinaden rayına oturtulmuş, fikhî yönden daha dünyaya gelmemiş bulunan bir ceninin hakları üzerinde ana esaslar ortaya konmuştur.

Çocuğun doğması ile hayat başlamadığından nufte halinde bulunan canlınin hayat sahibi kılınmasından itibaren dünyaya teşrifi, çocukluk, erginlik ve kemal devirlerin içinde tek tek; sonradan da topluluk olarak cemiyet içinde gereken hizmeti ifaya memur kılınır. Bu hayat içinde insan hürriyet, neseb, veraset, vasiyet ve sair hususlarda tabii haklara malikdir.

Dünyada insanın ferdî hizmetleri yanında beşerî vazifeleri de vardır. Bunlar beşerî hayat

Bizim yolumuz kolay değildir

inde bütün bir toplumun müşterek esasları içinde görülür. Nasıl ki hücreler bir araya gelir bir azayı teşekkül ettirirlerse, beşerin esasını teşkil eden fertler de gerek şahsî ve gerekse içtimaî olarak yapacakları her fiil ve hareket hem kendileri ve hem de cemiyeti ilgilendirir. Bir şahsın kendi kendine yapacağı hareket veya kendine vereceği zarar aynı zamanda cemiyetin bir bölümüne de nakise teşkil edecek bir zaafiyet tevliid etmiş olur.

Ferdî hakları elde etmede hür doğan insan, kendi hizmet sahasını çizerken içinde bulunduğu cemiyeti de düşünmek mecburiyetindedir. Yani insan kendini içinde yaşadığı cemiyetten ayrı düşünemez. Hakları yerine getirmede kulluk vazifesini ifâ edecek, ayrıca **İslâm'ın** koyduğu ölçüler içinde cemiyet teşkiline çalışacaktır.

Cemiyetin teşekkülüne medar olan insan yolunu ve hayat çizgisini beşerî sistemlere göre değil, **ilâhî nizama** göre tanzim ve tesis edecektir.

Böyle bir sistem içinde ümmet olma vasfını kazanan müslümanlar asırlarca **Allah'ın şeriatı** üzere ırk, kavim, aşiret, kanbağı, bâtil zihniyet, hurafet, isyan ve küfür dinlemeden şeriatça devletler kurup ondört asırlık bir mazi arkada bırakmışlardır.

Giderek son ırsarlarda müslümanlar duraklamayı göze almış, içinde buldukları durumu tahlile girişmeden **Batı'nın** çirkef sistemleri içinde kurtuluş çareleri araştırmışlardır.

Korkuları olduğu gibi hâl çarelerini de **Avrupalıdan** aramaya kendilerini mezun saymışlardır.

Alınacak tedbir, takip edilecek yol karşı-

sında acaba Batı ne der, veya bizim alacağımız şekil ve muhteva karşısında sindirici bir yol izler mi, gibi tereddüt ve hedef saptırmasından gayrı bir tesbitte bulunulmamıştır.

Kurtuluşun çarelerini araştırırken bir de şöyle bir soru akla gelmiştir: **İslâm fıkhi**ndan istinbat ve istihraç ederek ortaya konacak meseleler acaba beşerin ihtiyacına kâfi gelir mi? Yoksa cehalet içinde boğulup kalacak bir cemaat mı ortalığı kaplasın?

Bunlar çokça son asırlarda okuyan ve gözünü Batı'ya dikmiş olanların kafasını meşgûl etmiştir.

Esas olan ve kurtuluşu müjdeleyen şeriat ahkâmını tatbik ve yaymada bazan idareci ve bazan da ilmiye mensubları önderlik etmişlerse de her ikisi müştereklik içinde bulunmadıklarından cami, mekteb ve idare üçlüsü kopukluklar içinde Batılı sisteme maalesef yem olmaktan kurtulamamışlardır.

Güç ve kuvvet kazanan, istediği yolda istediğini yapabilenler sırası geldiğinde millet memleket hesabı yapmadan bildiklerini okumuşlardır. Çünkü kaynak Batı idi ve **İslâm** onlarca tatbiki mümkün olmayan bir eski (!) sistemdi. Çünkü **Kur'an ahkâmı** ilâhî vahye müstenitti. Halbuki onlar ilhamlarını Batı'dan alıyorlardı. Batı'nın sistem olarak ortaya koyduğu ne varsa hepsi bir süre sonra yine Batılı tarafından yıkılıyor yerine başka bir bâtil zihniyet ve düşünce getiriliyordu. Böyle bir sözde canlılık ve gelişme nefsinin mağlub olanlar için daha cazipti. Ve böylece nefislerin galebesi ortaya çıktı.

Şimdi ise biz din **Allah'ın** dini oluncaya kadar mihmet ve meşakkatı seçiyoruz.

ALMANYA' DA KUR' AN- I KERİM KURSU DÜŞMANLIĞI...

Almanya'da işçi kardeşlerimizin çocuklarına dinini, diyanetini öğreten "**Kur'an-ı Kerim Dershaneleri**"ne düşmanlık gitgide hızlanmaktadır. Bir taraftan sölcular, diğer taraftan da bazı devrimbazlar bu iman ocaklarını Alman makamlarına gammazlamaktan

geri durmamaktadırlar.

Ecevit'lerin bir seyahatlerinde Kur'an Kursları, **Rahşan Hanımın** da dikkatini çekmiş ve O'nun sölcuları bu hususta ikaz ettiğine dâir haber **SEBİL**' imizde de yayınlanmıştı. Bu talimatın eseri olarak son günlerde darbelenen kurslar

çoğalmaktadır. Bunlardan biri de **Frankfurt** yakınındaki "**Rüsselsheim Kur'an Kursu**" dur. Opel fabrikasının bulunduğu bu küçük Alman şehrinde yedi bin Türk işçisi bulunmaktadır. Bunların çocukları için açılan Kur'an kursu, sölcuların tahriklerine kapılan mal sahibinin yalandan bir tamirat mes'elesi çıkararak burasını 'ahliye ettirmesine sebep olmuştur.

Kursun son günü bir toplantı yapan dernek idarecileri velilere durumu anlatmışlar ve alınacak tedbirler üzerinde konuşmuşlardır.

Dernek Başkanı, Agâh Mutlu durumu ortaya koyan konuşmasında ev sahibinden binayı tahliye etmeleri hususunda mektup aldıklarını, daha sonra belediyeye müracaat ederek kendilerine kurs yapabilmek üzere bir yer vermesini istediklerini söyleyerek şöyle devam etmiştir: "**Bilindiği gibi kursumuza Rüsselsheim ve civarında oturan vatandaşlarımızın 80'i kız, 150 çocuğu iştirak etmektedir. Çocuklara elimizden geldiği kadar İslâm**

Rüsselsheim'da solcuların gayretleriyle kapatılan Kur'an-ı Kerim Dershanesinin bir kısım talebeleriyle velilerden bazıları...

Opel şehri Rüsselsheim'de kapatılan Kur'an-ı Kerim Dershanesinin idarecilerinden bazıları. Ortadaki sakallı zat, vaktiyle İnönü'nün cenazesinde bulunmak üzere Türkiye'ye gelecekken başyazarımız Kadir Mısıroğlu'nun bir konuşmasını dinleyerek bâtil yollardan kurtulmuş olan Konyalı Şükri...

dinini, dinimizin vecibelerini öğretiyor ve bu arada Kur'an-ı Kerim okumalarına yardımcı oluyoruz. Bir süreden beri aşırı solcu grupların gerek Köln Radyo ve gerekse kendi basın organlarında dillerine doladıkları Kur'an kurslarında onların iddia ettikleri gibi çocuklara yabancı düşmanlığı değil, bilhassa insanları sevemelerini öğretiyoruz. Bu gruplar, Alman makamlarına yaptıkları çeşitli müracaatlarda da bu kurslarda politika yapıldığını söylemişler, 9-10 yaşındaki bir çocuğa nasıl politika yapılır? Gayemiz ana vatanımızdan kilometrelerce uzaktaki bu gurbet ellerinde ana-babanın vakit ayırıp çocuklarına dinî eğitim ve öğretim veremediğini göz önüne alarak bu kursları açtık. Yetiyecek neslimizin dini bütün birer müslüman olmaları için

uğraşyoruz. Her nedense, aşırı solcu gruplar yetiyecek neslin dinî inançlarından yoksun olmasını istiyorlar. Zannediyorlar ki böylece yetiyecek gençleri kendi saflarına çekebileceklerdir. Ancak İslâm'ın şartlarını öğrenen yavrularımız, birbirlerini sevmeyi, yüklerini saymayı kavriyorlar. Şunu bilmelidirler ki, kurslarımızı kapatsalar da, bina vermeseler de biz azimliyiz. Çocukları, icap ederse tek tek ev ev dolaşarak yetiştirecek, onlara İslâm dininin büyüklüğünü, ulvilğini anlatacağız."

Agâh Mutlu Hoca, konuşmasının sonunda, velilerden ne gibi tedbirler düşündüklerini sormuş, icap ederse 500 bin mark vererek bir bina satın almayı ve burasını Kur'an kursu için düzenlemeyi düşündüklerini söylemiştir.

İKTİSÂDÎ KALKINMA VE İDEOLOJİLER

Cemil MERİÇ

Rodinson'un İSLAMİYET VE KAPİTALİZM'i yıllar önce dilimize çevirdi. Yalnız, Türkiye'nin değil, çağımızın da ana meselelerine ışık getiren kitap en küçük bir tepki uyandırmadı. 1978'de yayımlanan ikinci baskı da (Hürriyet Yayınları, Orhan Suda) sükûtle karşılandı. Bu kayıtsızlığı nasıl izah edeceğiz?

A) Bilgisizlik. Aydınlarımız, Rodinson'un ele aldığı meselelere yabancıdır. İslamiyeti de, kapitalizmi de tanımazlar. İdeolojiler hakkında da ciddi bir bilgileri yoktur.

B) Yobazlık. Aydınlarımız her yeni teklife kuşku ile bakarlar. Düşünmeye alışmamışlardır.

Yaşamak istiyorsak, bu meseleler üzerinde kafa yormak, teklif ve telkinleri ciddi ciddi dinlemek- bir kelime ile- şuurlanmak ve karar vermek zorundavız.

Rodinson'un tartıştığı asıl mesele iktisadî kalkınmada, ideolojilerin rolüdür. Batı intelijansiyasını çok meşgul eden bir konu bu. Fransız sosyoloğunun tezlerini incelemeyen önce bir İtalyan bilgininin "Üçüncü Dünya'da İdeolojiler" başlıklı yazısını tanımak istiyoruz. (Bkz. Mauro Fotia- L'Homme et La Société dergisi 1967, no 5)

İktidardaki azınlıkların ilk nazariyecisi Mosca'ya göre, herhangi bir içtimaî sınıf "İktidardayım, çünkü yönetici kaabiliyetine en çok sahip olan kimseler bende" demez; iktidarda oluşunu soyut bir prensibe, bir formüle bağlar. Herkesi aldatmak için mi?

Hayır? Buna kendi de inanır. Siyâsî bir sınıf siyâsî bir formüle dayanarak kurulmaz, kurulduktan sonra kendine en uygun formülü benimser.

Çağdaş siyâsî hayatta ideolojilerin zayıfladığını gösteren belirtiler var. Sosyalist partiler boyuna ideâl hamulelerinin bir kısmını kaybediyorlar. Başlangıçtaki coşkun islahatçılıkları yok artık. Kapitalist sistemi kabul ediyorlar. Zaman zaman birtakım düzeltmeler yapmak hevesine kapılıyorlar sâdece. Marksist ideoloji nerede kaldı? İsveç sosyal demokratları gibi, sosyalist partilerin hepsi hallerinden memnun birer parti olup çıktı. Dikkate lâyık bir başka olay da: Çağdaşlarımızın politika ile gittikçe daha az ilgilenmeleri. Yalnız militan faaliyetler mi azaldı? Değil. Bir ülkenin hayatında dönüm noktası teşkil eden hâdiseler oluyor, kimsenin aldıracağı yok. İtalya'da Doxa Enstitüsünün yaptığı bir sondaj (1961) şunu göstermiştir: Kendisi ile konuşulan kimselerin yarısı ortanın solundan söz edildiğini hiç duymamış. Teknoloji çağının hakiki büyümesi başarı. İnsanlık gittikçe artan bir başarı peşinde. Bunun en mükemmel ifadesini planlamalarda görüyoruz. Uzmanlar meslekten politikacıların yerini alıyor, menajerler klasik bürokratların. Böylece, yeni bir bürokratik devlet ile karşı karşıyayız. Bu, devlet kararlarının alındığı kumanda mevkilerinden başlayarak her seviyedeki içtimaî münasebetlere kadar el atmaktadır. Meynau:

"Ferdin bir ideolojiye bağlanması, karşılaştığı zorlukları yenmek, toplumun istikbali için mevcut düzenden farklı bir düzen kurmak ihtiyacından doğar" diyor. Meslekî bürükrosi bütün bu hevesleri kıracak en mükemmel vasıta.

"İdeolojilerin zevâli" tezini ileri sürenler (Shils, Lipset, Bell, Aron ve Duverger) bu gerçeklere dayanıyor; hastalığın belirtilerinden kalkarak teşhise varmak ve II. Dünya Savaşından sonra halk tabakalarında görülen bu ideolojik körelmenin sebeplerini araştırmak istiyorlar. Hepsisi de Galbraith'a dayanıyor. Bu tanınmış Amerikan yazarına göre, yeni Amerikan toplumu her türlü ekonomik güçlükleri aşmıştır. Hiç bir siyâsî radikalizme ihtiyaç kalmamıştır artık. Galbraith, neo-kapitalizmin nazariyecisi. Neo-kapitalizm, büyük bir orta sınıfın, zengin ve halinden memnun bir orta sınıfın yaratıcısı olan bir sistem, bu zata göre. Galbraith'ın anlattığı 1950 Amerika'sı. Tüketim ekonomisinde yani refah toplumunda, bir kelime ile, huzur, denge, güven ve tatlı bir rehabet içinde yaşayan burjuvalar arasında bir "İdeolojilerden kopuş" görülmektedir. Neo-kapitalizm yolu ile önce Amerika'da kurulan bu refah toplumu sonra yine neo-kapitalizm sayesinde Avrupa'da gerçekleşmiştir. Demek ki, kendi araştırmalarından çok Galbraith'ın etkisi altında kalan Avrupa sosyologlar refah toplumlarındaki ideolojiden kaçış gerçeğinin sebeplerini genelleştirmişlerdir.

2. İdeolojilerin ölümü tezi, çağdaş dünyanın ilerlemesi karşısında direnen güçlerin son icadıdır.

Hakikatte "İdeolojilerden kaçış" olayı görüldüğünden çok daha girift. Önce metodolojik bir soru ile karşı karşıyayız. Bu olayı kesin olarak sınırlamak mümkün mü? Elimizde desidéologisationun mahiyet ve buutlarını gösterecek tarihî ve sosyolojik değişkenler (parametreler) var mı? Meselenin düğüm noktası şu: Bir toplumun normal durumunu gösteren bir ideolojik nabız atışı ritmi yoktur. İdeolojilerin zevalinden değil, olsa olsa zayıflamasından söz edilebilir.

Olayın bir başka yönü de var. İdeolojilerin zevali nazariyesi dünyamızdaki ilerleme hamlelerini durdurmak için başvurulan son "hile"

"Hile". Kimse toplum yapısını değiştirmeye kalkışmasın diye babadan kalma tutucu ideoloji yepyeni bir hüviyetle sahneye çıkarılmaktadır. Filhakika kalabalıkların ideolojilerden soğuması kurulu düzenin çok işine gelmektedir. Kayıtsızlığa, tevekküle götüren bir davranış.

Tenkid zihniyetini boğan bir ruh iklimi. İdeolojilerin yerini yeni putlar aldı: Sinema ve spor yıldızları. Bernard Shaw'un hakkı yok mu: Yabanî, tahtadan ve taştan putlara tapar; medenî insan; etten ve kandan putlara; sahne, ses ve stad yıldızları. Eski çağların koruyucu perileri, kahramanları, orta çağın ermişleri ne ise asrımızın insanı için de bu yıldızlar o. Davranışlarını, jestlerini, düşünce tarzını, bir kelime ile, psikolojisini ve yaşama üslûbunu tayin eden onlar. Bu putlar saplantıları kutuplaştırma ve tesbit etmek suretiyle gerçek psikozlar yaratıyorlar. Ferd seviyesinde, daha çok da kitle seviyesinde. Putlar sihrî bir âmil, kalabalıkları yönetmek için birer araçlardır. Yaptıkları: Kelimenin gerçek anlamı ile bir "aracılık". Burjuva kültürünün hâkim modellerini özümlemek ve kitleye aktarmak. Kitle, burjuva kişiliğinin duygu düzeyine putlar sayesinde erişir.

Halk psikolojisinin burjuvalaşması, sinema dünyasının, radyo televizyon dünyasının, spor dünyasının burjuvalaşmasından geçer. Basın, sinema, radyo, televizyon, kitle haberleşmesi tekniği, maçlar ve toplu eğlenceler ideoloji ihtiyacını yok etmeye çalışır, demek ki tutucudurlar. İdeolojilerin zevâli tezi, hareketsizliği ve atâleti siyâsî hayatın normal durumu olarak gösteren bir aldatmacadır. Bir kelime ile, babadan kalma burjuva ideolojisinin en ince, en kurnaz, en son numarası.

(DEVAMI VAR)

RUHUN HASRETİ

Kâinatta varolan herşey bir hasret içindedir.

İnsanlar, daha iyi bir hayata, hayvanlar daha uzun bir müddet doymaya, su bile buhar olup havaya karışmanın hasreti içindedir.

Yaradılmışların en şerefli olan insan ve O'nun ruhunun da bir hasreti vardır.

Ruh, asl'a, Mutlak Hakikate ulaşmanın hasreti içindedir.

Özlediği o şey, hareket etme, düşünme kaabiliyeti verdiği insan bedeninin, Yarananın emirlerine uygun olarak yaşamasıdır, hasretini çektiği budur ruhun..

Varolduğu günden itibaren insanın, Allah'ın emrettiği şekilde yaşaması gerekir aslında...

Bu çizginin dışına çıktığı anda ruhu azap duyar insanın...

Bedeni doğru yola getirmeye gayret eder ruh...

İnsan nefsiyle korkunç bir savaşa tutuşur, insanı inancından saptırmamak için..

Düşünme yeteneğinden dolayı "Zübde-i âlem" olarak yaratılan insan, doğru yolu akıyla seçerek ruh'a yardımcı olmalıdır, bu kavgada.

İnsanı Hak yoldan ayırma gayretinde olan nefse karşı, ferdi Allah'a ulaştırma gayretinde olan ruh'la birlik olmalı ve nefsi

Ramazân GÜNTAY

altetmeli insan...

Nefsini yenemeyen insan, inançsızlık bunalımıyla karşılaşır. Bu bunalımdan çıkışın tek yolu ruh'un özlemlerine kulak vermektir.

Yoksa!...

Yok olur insan!..

Bu uçuruma düşen hiç bir insan mutlu değildir.

Hastadır...

Mutsuzdur...

Sevgiden yoksundur...

Rahatsızdır...

Taa ki, inanana dek!...

Bu korkunç bunalıma düşmek istemiyorsa insan, ruh'un sesine kulak vermeli, o'nun ve akl-ı selimin gösterdiği yoldan giderek "İlâhî Nizâm'a râm olmalıdır.

Hayatın çekirdeğine inmek, bu çekirdeğe ulaştığında insan, insan olur, insanı sever.

Mutluluk, sağlık, sevgi, huzur, rahata kavuşur insan böylelikle...

"Ruhun dâüsilası, kendine dönmek ve kendini bilmektir."

Öyleyse ruhun, insanı "İlâhî Nizâm'a davet eden sesine kulak verelim..."

Hakikat Goncaları

talha emiroğlu

KELİME-İ TEVHİDİMİZ

"LÂİLÂHEİLLALLAH
MUHAMMEDURRESÛLULLAH"dan

NİÇİN KORKARLAR...

2

"Kelime-i Tevhid" in ilk unsuru "Lâilâheillallah", bütün Peygamberlerin müşterek dâvetlerinin esasını teşkil etmektedir. Zira geçmiş peygamberler, "Kelime-i Tevhid" i Nuh, Hud, Salih ve Şuayb (a.s.) gibi "Ey kavmim! Allah'a ibâdet edin, sizin için O'ndan başka hiç bir ilâh yoktur" şeklinde (1) veya Musa, Davud, Süleyman (a.s.) ve Hz. Peygamber (s.a.v.) gibi "O Allah (öyle bir varlıktır ki) kendisinden başka hiçbir ilâh yoktur" tarzında (2) yaymış ve tebliğ etmişlerdir. Esasen, Enbiya sûresindeki "Senden önce hiç bir Peygamber göndermedik ki, kendisine "Hakikat benden başka hiç bir ilâh yoktur, onun için (ancak) bana ibâdet edin diye vahyetmiş olmalıyım" (3) Ayet-i Kerimesi bütün bu haberleri hülâsa etmektedir. Ayrıca, Peygamber (s.a.v.) Efendimizin "Ben ve benden önceki peygamberlerin söylediği en üstün (en faziletli) söz "Lâilâheillallah'dır" (4) meâlindeki Hadis-i Şerif de ayrıca bu gerçeği teyid eden mahiyettedir.

"Kelime-i Tevhid", bu vasfıyla, "Kökü mâzide olan âti" fikrini doğurup, istikbâli mâziye bağladığı v emü'minleri kaynaştıran büyük bir güç halinde "İlâ-i Kelimetullah" ı gerçekleştirmek uğrunda cihada sevkettiği için, İslâm dışı birtakım çevrelerin korkulu rüyası olmaktadır.

Materyalist ve lâik dünya görüşlerinin zerkedildiği insan fabrikası mahiyetindeki talim ve terbiye müesseselerinde, kalpleri kararak ölü hale gelen, imansızlık âlevleriyle yanıp tüşen nesillerin, evvelâ kalplerini diriltip ihya edecek olan "Lâilâheillallah" Peygamber lisânıyla "zikirinin en büyüğü ve en faziletlisidir" (5) Bu en faziletli zikirle kalpler, bir defa dirildi mi, artık kalpteki materyalist ve müşrik düşüncelerin kökleri kazınmış, "Allah'dan başka ilâh yoktur" zikriyle "hay" olan kalplere bağlı olarak çalışacak beyinlerde, materyalist ve şirk sayılacak hiç bir fikir imâl edilemeyecek, kalp ve kafa birliği teşekkül ettikten sonra, onların emrinde hizmet görecektir uzuvlar ise, asla şerre, şirke ve hiç bir bâtila hizmetçi kılınmayacak demektir. Bu ise, bugüne kadar ekilen maddeci bâtil fikir tohumlarının çürütülmesi, bu yolda verilen emeklerin boşa çıkarılması, yapılan çalışmaların semeresiz kalması mânâsını taşımaktadır. Bunu yapan, buna sebep olan nedir? "Lâilâheillallah" dır elbet...

Durum bu olunca, "Lâilâheillallah" dan bâtil ehli korkmayacak da, kim korkacaktır?

"Ezan-ı Muhammedi" yi ve bilhassa ondaki "Kelime-i Şehâdeti" duymak istemediği için tedbir olarak son çareyi kaçmakta bulan, koğulmuş ve lânetlenmiş şeytan gibi (6) "Kelime-i Tevhid" i duymak istemeyenler de, korkularından birtakım tedbir ve çareler düşünmeyecek de, kim düşünecek? Gerçi biz, kendi dâvâları namına böyle bir tutum takındıkları için onları kınamıyoruz. Korkmakta haklıdır. Çünkü, "Kelime-i Tevhid" şuurıyla uyanan mü'min, O'nun birinciden ayn düşünülmesi mümkün olmayan ikinci unsuru, "Muhammedurresulullah" a (Muham-

med (s.a.v.) Allah'ın resûlüdür) diye inanır ve bunu, "şahâdet" kelimesiyle ilân eder de O'nu, Allah'ın kullan için seçtiği tek ve gerçek lider, hakiki kurtancı-İslâmıcı Gençlerin tek bir ağızdan koro halinde söylediği gibi, "Tek Önder: Peygamber" bilirse, işte o zaman, bütün sahte kahramanlar silinecek, putlaştırılan ve "tabu"laştırılan, köle gibi itaat ettirilerek istenen cüce liderler, Kâbe'de devrilen putlar gibi, bir bir devrilecektir ki, bunun işaretleri âlem-i İslâm'da görülmeye başlanmıştır. "Kelime-i Tevhid" şuurıyla uyanan İslâmıcı Gençlik-Mısır'da olduğu gibi-

"KELİME-İ TEVHİD", "KÖKÜ MÂZİDE OLAN ÂTİ" FİKRİNİ DOĞURUP, İSTİKBÂLİ MÂZİYE BAĞLADIĞI VE MÜ'NİLERİ KAYNAŞTIRIP BÜYÜK BİR GÜÇ HALİNDE "İLA-İ KELİMETULLAH" I GERÇEKLEŞTİRMEK UĞRUNDA CİHADA SEVKETTİĞİ İÇİN, İSLÂM DIŞI BİRTAKİM ÇEVRELERİN KORKULU RÜYASI OLMAKTADIR.

onbinler halinde, bütün İslâm dünyasında, putlaştırılan sahte kahramanların uykusunu çöktürmeye başlamıştır. Bu uyanan nesil, tek lider olarak, Allah'ın Resûlü Hz. Muhammed (s.a.v.) i tanımaktadır. O'nun getirdiği İslâm'ı, "Hayat Nizâmı" olarak bilmekte ve O'ndan başkasını reddetmektedir. Çünkü bundan başka türlü davranmanın, "Kelime-i Tevhid" le bağdaşmayacağı şuuruna ermiştir. "Muhammedurresulullah" diyen ve inanan mü'min, Allah'ın varlık ve birliğinden, O'nun hayat nizâmı İslâm'ın, emir ve yasaklarından; insan hayatını çepçevre kuşatan iktisâdî, ahlâkî, hukûkî, içtimâî ve idârî prensiplerinden, şânına yakışır bir şekilde ancak, Hz. Peygamber (s.a.v.) le haberdar olduğunu, yolunu şaşırmasından sadece O'nun vasıtasıyla kurtulabileceğini idrak etmekte "Ve Allah'ın izniyle dünya ve âhiret kurtancım sensin, senden başka hiç bir fânîyi kurtancı kabul etmiyorum Ey! Allah'ın Resûlü" demektedir.

İşte, insanları fânî ve âciz kurtancılara ve "ümid" balonlarına, köle gibi hizmet ettirmek isteyenleri korkutan da, "Kelime-i Tevhid" in uyandırdığı, bu sahte ve aldatıcı kurtancılan kurtancılan reddetme şuurudur. Bundan dolayı mü'min, fânî ve âcizlere değil, Hz. Peygamber (s.a.v.) in haberini verdiği Allah'a dayanır ve güvenir. "Kelime-i Tevhid" şuurıyla O'ndan başkasına ümid bağlamayı- hatta- şirk cürmü sayar. (Yeri gelmişken hemen belirtelim ki, son zamanlarda daha çok fânîleri, "Ümidimiz filanda, falanda" diye- Allah'ı bile unutturacak şekilde- ümid kaynağı haline getirme gayretleri, "Kelime-i Tevhid" le taban tabana

zıt, her müslümanın şiddetle reddetmeye mecbur olduğu bir şirk hastalığıdır.)

"Kelime-i Tevhid" le uyanan mü'min, nimet sahibi olarak Allah'ı bilir. "Falan veya falan lidere rey verirse rızık imkânlarının artacağını da, bir şirk hastalığı olarak" görür.

Ancak Allah'a karşı yapabileceği kulluk fiillerini, hiç bir fânî için yapmaz. Filan lideri karşılamak için "kurban" kesmeyi de, bir şirk ve cahiliye hastalığı bilir.

Mü'mini mü'min, kâfiri kâfir bilir, mü'mini kâfir, kâfiri de mü'min gösterme gayretine düşmeyi "Kelime-i Tevhid" e uygun görmez.

"Kelime-i Tevhid" şuuruna eren mü'min, mü'min kardeşlerini bırakıp da, Allah'ın ve O'nun Resûlünün ve bütün inananların düşmanı kâfir ve münâfıktan, kalbi sevgi bağlarıyla dost edinip destekleyemez. Mü'minlere göstereceği sevgiyi onlara, onlara karşı besleyeceği buğzu mü'minlere reva göremez ve gösteremez. Böyle bir durumun "Kelime-i Tevhid" le bağdaşmayacağını da çok iyi idrak eder.

"Kelime-i Tevhid" le uyanan mü'min, Allah'ın izni haricinde hiç bir sistem ve müesseseye, hiç bir şahıs ve zümreye de- kalben benimseyerek- hizmet ve itaat edemez. Peygamber lisânıyla "Allah'a isyan sayılan hiç bir işde mahlûka itaat edilmez" olduğunu bilir. Bu idrake de, "Kelime-i Tevhid" şuuruyla erer.

İşte bütün bu saydıklarımız ve dahalarını da sayabileceğimiz sebepler, e mü'minlerin bazan gafletinden, bazan cehâletinden, bazan da iyi niyetinden istifade eden, hatta bunları istismar ederek saltanatlarını, dünyevî menfaatlerini ve mü'minler üzerindeki tahakkümünü sürdürenler, "Kelime-i Tevhid" şuurıyla silkinen, uyanan ve aksiyon halinde "Ben de vanm" diyebilen bir "İslâmıcı nesli" karşılarında bulunca "Eyvah bizi çağın dışına götürmek isteyenler var, uyanın, dünyalıklarımızı, (bâtil hizmetkân) tuzaklarımız tehlike-de" diye, feryadı basıyorlar.

Ama boşuna bağınıyorlar, feryad ediyorlar. Gidecekler, güneş doğunca karanlığın gidişi gibi...

"Hak gelince bâtilın yıkılışı" gibi...

Devrilecekler...

Resûlün işaretleriyle Kâbe'de devrilen putlar gibi....

Çökecekler...

Çürüyen bir binanın ufak bir sarıntı ile çöküşü gibi...

1) Bunun için sırasıyla bak: Araf 59, 65, 73 ve Hud 84 Ayetleri

2) Bu ibâre için de sırasıyla bak: Tâhâ 98, Neml 26, Bakara 255, Araf 158 Ayetler

3) Bak: Enbiya 25. Ayet

4) Hadis-i Şerif için bak: Büluğul-Meram tercümesi, C.4, sh.445

5) et-Tac, C.5, sh. 90

6) et-Tac, C.1, sh.160-161, Ebû Dâvud, C.1, sh.355 (Bâbu ref'üssâvî bil ezan)

atı, kültür maskelerle dim ediyor

eğitim anlayışının da değişmesi hatta eğitimcilerin de değiştirilmesi yabancı kültür ajanlarının işini kolaylaştırmaktadır. Bir bakımdan Batı Haçlı zihniyetini kültür alanında sürdürmektedir. Türk eğitimcileri ve Türk eğitim politikacıları yabancı kültür propagandalarına karşı fevkalâde uyanık durmak zorundadırlar." demişlerdir.

"Yabancı dil öğrenim vadi ile bugün Türkiye'de faaliyet gösteren büro sayısı oldukça büyük bir rakamla ifade edilebilir. Kaset yayınları, kitap yayınları, turistik kamplar, müzik yayınları ile müslüman Türk insanının zihin binasının bombardı-

Sokağa çıkılmayan günde 1139 kişi nezarete alındı

Hükümet, DİSK ve sıkıyönetim arasında gergin bir hava hafta boyunca devam edip gitti.

Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu Genel Başkanı ve Sekreteri Ecevit'in televizyon konuşmasını da kaale almadı ve 1 Mayıs günü Taksim'de olacaklarını tekrarlayıp durdular.

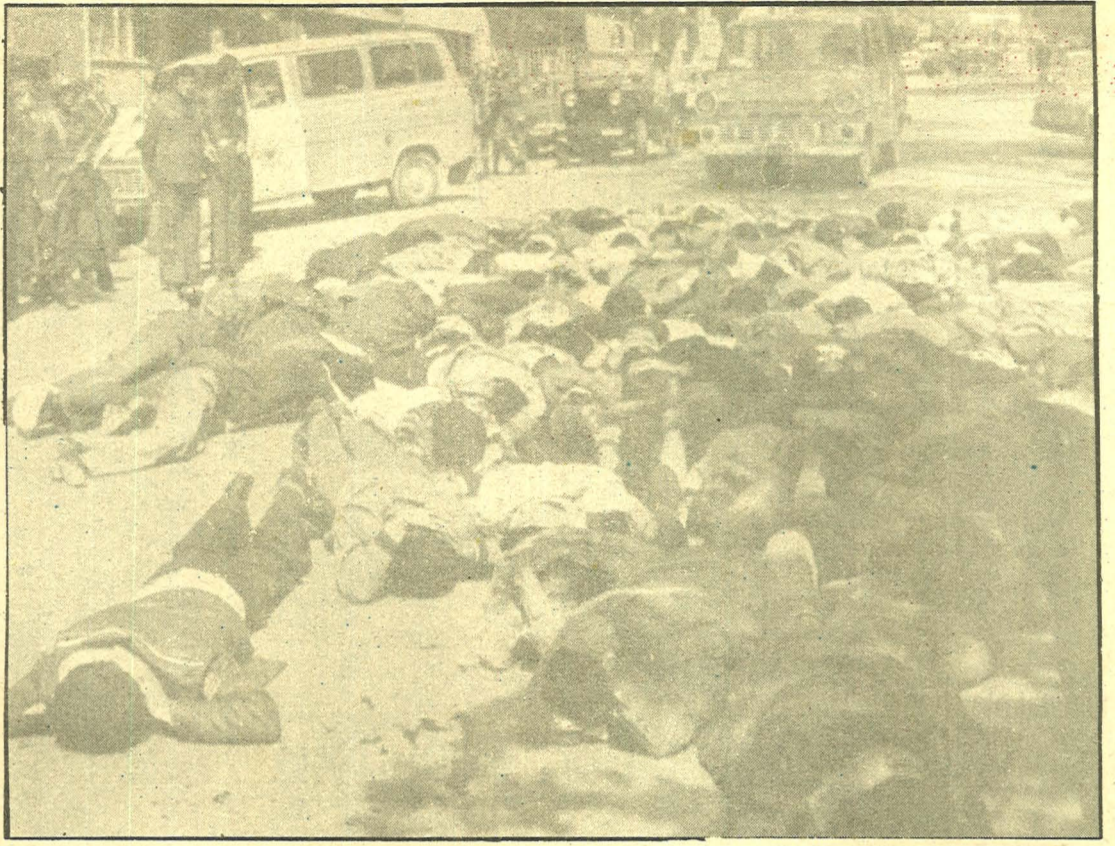
Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu'nun başındaki bir avuç sergerdenin cüreti bütün millet fertlerinde derin bir hayret ve nefret uyandırmış devlet, adalet ve ordu, örfî idâre mekanizmalarının cevabının ne olacağını merakla beklemişlerdir.

DİSK idârecileri ile ilk muhatap olan Ecevit, Türkiye'nin içinde bulunduğu nazik durumu hatırlatarak 1 Mayıs gösterilerinin örfî idâre olmayan illerde yapılmasını âdeta yalvarıncasına rica etmiştir. Ecevit'in DİSK'e karşı bu kadar mülayim bir lisan ile istihdamda bulunması Türkiye'nin her yerinde vatandaşlar arasında diyet dedikodularını hatırlatmıştır Ecevit'in televizyonda yaptığı nazikâne konuşmaya DİSK sert ve kâatî bir cevap vererek 1 Mayıs'ta Taksim'de olacaklarını, gösterilerini orada yapacaklarını ilân etmişlerdir.

Bunun ardından DİSK ile bizzat İstanbul Örfî İdâre Komutanlığı muhatap oldu. DİSK idârecileri sert bir dille tenkid edilerek Genel Sekreterin ifâdesi alındı. Ancak DİSK kimin tarafından mecbur edildikleri bilinmeyen ısrarlanna devam etmişlerdir. Baştürk işçiler katılmasa bile kendinin arkadaşlarıyla birlikte 1 Mayıs günü Taksim Meydanı'nda olacağını ve gösterilerini mutlaka yapacaklarını tekrarlamıştır.

DİSK Genel Başkanı'nın bile bir delikanlı gibi heyecanlı ve hissî açıklamaları Örfî İdâre makamlarını harekete geçirdi. Sıkıyönetim DİSK Genel Merkezi'nde bir arama yaptı. Aramada birçok suç unsuru âletler ve afişler yakalanmıştır. DİSK idârecileri ve üçyüzelli kişi suç âletleriyle birlikte nezârete alınmışlardır. Fakat DİSK'in dışarda kalan mensupları aynı şekilde konuşmuş ve illa da 1 Mayıs'ta Taksim Meydanı'nda gösteri yapacağını demişlerdir.

Bütün bunlardan sonra DİSK karşısında bizzat büyük trajlı bulvar gazetelerini bulmuştur. Bu gazeteler yayınladıkları haber, yorum ve fıkralarda DİSK'in komü-

İstanbul'un "1 Mayıs" mahkûmiyeti

29 saat sürdü

nist faaliyetlerde bulunduğunu ve bir başka yerden emir alarak konuştuğunu ifade etmeye çalışmışlardır.

Daha sonra Örfî İdâre Komutanlığı aldığı bir karar ile 1 Mayıs günü sokağa çıkma yasağı koymuş ve Trakya'daki birlikleri İstanbul'a kavdırmıştır.

DİSK'in bu türlü beleş kabadayılık yapması karşısında halk, olanları nefretle karşılamış ve "Hiç kimsenin devlete ve orduya kafa tutma selâhiyeti yoktur. Devlet ve ordu DİSK'e gereken ders ve cezayı vermeli-dir. Onların yüzünden dört buçuk milyon insan evinde

hapsolmaya mecbur değildir Ticarî ve sınaî bir günlük çalışmayı iptal ederek ülkeye hizmet edeceğini zanneden DİSK idâreci ve mensupları hatanın dikâlasını yapmaktadırlar" şeklinde konuşmuşlardır.

Bir Mayıs günü İstanbul ve diğer sıkıyönetim komu-

1 mayıs günü İstanbul'da sokağa çıkmak yasaklandı

DİSK Yöneticileri hâlâ "1 Mayıs'ta, 1 Mayıs alanında olacağız" diyor

1 Mayıs gösterileri resmen yasaklandı

DİSK yöneticileri gözaltına alındı

DİSK'in sıkıyönetime cevabı: 1 Mayıs'ta Taksim'deyiz

1 Mayıs tüm sıkıyönetim bölgelerinde yasaklandı

tanlarının aldığı gerekli ve sıkı tedbirlere rağmen başlarında Behice Boran adlı bir kocamışın da bulunduğu üçyüz kadar Rus yanlısı, Merter'deki DİSK Genel Merkezi önünde toplanabilmiş ve ısrar ettikleri gösterilerini yapmaya çalışmışlardır. Ancak her şeye rağmen ülkenin sahibi olan ordu kuvvetleri duruma müdahale ederek kendilerine gereken dersi vermişlerdir. Bunun yanı sıra İstanbul'da tatbik edilen sokağa çıkma yasağına rağmen sokağa çıkan ve korsan gösteriler yapan 1139 kişi sıkıyönetim görevlilerince nezarete alınmıştır.

LEARN LISH
LİZCE
RKÇE
GAZETESİ

ÖRNEK AYI
TNEVİ
TEL 2214 98

ABİ MUKADES SİRKETİ

NACİ
GERÇEKLEŞTİ!
haret
ate uzman kurul

PART TWO

man edildiği"ni belirten Türk eğitimcilerinden bazıları, "Devletin en çabuk bir şekilde Türkiye'de başka milletlerin kültürlerini hâkim kılmaya çalışan bu büroları kapatmalıdır" şeklinde konuşmuşlardır.

Rusya'da müslümanların nüfusu hızla artıyor

Son nüfus sayımı sonuçlarıyla ilgili olarak yapılan açıklamada, Sovyet nüfusunun 1970 sayımına göre, yüzde 9 artış göstererek 262 milyon olduğu bildirilmiştir. Slav Cumhuriyetleri olan Ukrayna, Beyaz Rusya ve

Kadir Mısıroğlu Hamburg'daki kardeşlerimizi coşturdu!...

ELLİ YILDAN BERİ SANAYİ KURMAYARAK ÜLKEMİZİ MANEN OLDUĞU KADAR MADDETEN DE GERİ BIRAKTIRANLARDAN HESABI SİZ SORACAKSINIZ!.. ÇÜNKÜ BU ACI TALİHİN EN BÜYÜK İZDIRABINI SİZ ÇEKTİNİZ VE ÇEKİYORSUNUZ!.."

-Seyfi ŞENOĞLU bildiriyor-

Bir aydan fazla bir zamandan beri Avrupa'da bulunan Başyazarımız Kadir Mısıroğlu gittiği her yerde alâkayla dinlenen konferanslar vermeye devam etmektedir. Bu defa Avrupa'ya daha ziyâde SEBİL'imizin işleri için gitmiş olmasına rağmen işçi ve talebe kardeşlerimizin ısrarlarına dayanamayarak sayısız konuşma yapmak mecburiyetinde kalan başyazarımızın geçen haftayı Kuzey Almanya'da kesif bir program ile geçirmiştir.

Bilhassa geçen Pazar günü Hamburg'da kalabalık bir topluluğa hitap eden başyazarımız öğlen namazını müteakiben başlattığı konuşmasını akşam namazına kadar tam altıbuçuk saat sürdürerek âdeta rekor kırmıştır. Her meşreb ve görüşteki insanın iştirak ettiği bu toplantıda ülkemizin maddden ve mânen nasıl geri bırakıldığı üzerinde duran başyazarımız, müteakiben muhataplarının çeşitli sorularını cevaplandırmıştır. Bu sorular arasında "MSP'nin anarşistleri afv ettiği ve CHP ile ortaklık yaptığı" gibi bilhassa AP'lilerce bir tezdin kampanyasına sermaye kılınanlar dikkati çekmiştir. Bunları bütün dinleyenlerin takdir ve tasviplerine dikkati çekmiştir. Bunları bütün dinleyenlerin takdir ve tasviplerine mazhar olacak şekilde cevaplandıran Kadir Mısıroğlu, Milli Görüş'ün neden siyâset sahnesindeki en haklı görüş olduğu gerçeğini ortaya koymuştur.

★ Başyazarımız Kadir Mısıroğlu Avrupa'daki İslamcılarla görüşmelerine aralıksız devam etmektedir. Geçtiğimiz pazar günü Hamburg'da kalabalık ve uyum bir Müslüman topluluğuna hitap etmiştir.

Müteakiben İran hâdiseleri etrafındaki görüşlerini de anlatan Başyazarımız Türkiye ile İran arasındaki farklı şartları belirterek İslâmî mücâdelede "Siyâsî parti" çalışmalarının yer ve değerini ortaya koymuştur. MSP'nin iktidar olmasını istemeyen iç ve dış güçlerin gerçek maksad ve niyetlerini ortaya koyan başyazarımız aynen şöyle demiştir:

"Düşmanlar, isteseler de istemeseler de büyük doğuş ve gerçek artık önlenemez.

Sahtekârların gizlediği mızraklar işte çuvalı delmektedir. Bakın işte, siz neden buradasınız?!...Elli yıldan beri ülkemize hâkim olan

bâtil zihniyetler bir başarı sağlamış olsalardı burada ne işiniz vardı?!...Bu gerçeği sizin kadar hiç kimse anlayamaz ve MSP'nin başlattığı hamleyi takdir edemez. Siz maddede ve mânâda "Yeni-den büyük Türkiye"yi inşa edecek ordunun süvari sınıfısınız. Elli yıldan beri sanayi kurmayarak ülkemizi geri bıraktıranlardan hesabı siz soracaksınız!

Çünkü bu acı talih en büyük ızdırabını siz çektiniz ve çekiyorsunuz!"

Başyazarımız Kadir Mısıroğlu önümüzdeki haftayı İsviçre, Fransa, Hollanda ve Belçika'da geçirecektir.

"ARKADAŞ! NEFSİN VÜCUDUNDA BİR KÖRLÜK VARDIR. O KÖRLÜK VÜCUDUNDA ZERRE MİSKAL KALDIKÇA HAKİKAT GÜNEŞİNİN GÖRÜNMESİNE MANİ BİR HİCAB OLUR.

EVET MÜŞAHADEME SABİTTİR Kİ, KATİ VE YAKINI BÜRHANLARLA VE DELİLLERLE DOLU OLAN KALEDE KÜÇÜK BİR TAŞDA ZAFİYET GÖRÜNÜRSE O KÖR OLASI NEFİS O KALEYİ TAMAMEN İNKAR EDER. ALTINI ÜSTÜNE ÇEVİRİR. İŞTE NEFSİN CEHLİ VE HAMAKATİ. BU GİBİ İNSAFSIZCA TAHRİBATINDAN ANLAŞILIR."

NEFSİMİZ

Nefis daima ızdıraplar, gönül darlığı, sabırsızlıklar içinde evhamdan kurtuluş tevekküle yanaşmıyor. Hükm-ü kadere râzı olmuyor. Halbuki, şemsin tulû ve grubu muayyen ve mukadder olduğu gibi, insanın da bu dünyada tulû ve grubu ve sâir mukadderatı kalem-i kader ile cephesinde yazılıdır. İsterse başını taş vursun. O yazılan silebilirse silsin. Fakat başı kırılır. O yazılara bir şey olmaz. Bunu muhakkak olarak bilsin ki, semâvat ve arzın haricine kaçıp kurtulamayan insan Hâlık-ı Külli Şey'in ruhubiyyetine muhabbetle nîzâ göstermelidir. Mesnevî-i Nuriye (İslâm hurufatıyla el yazması sahife: 107)

NEFİSTE

Öyle dehşetli bir nokta ve açılmaz bir ukde var ki, nefiste zıtlar birbirinden tevellüd eder (doğar). Ve aleyhte olan her bir şeyi lehte zanneder. Meselâ, güneşin eli sana yetişir. Ziyâsıyla başını okşar. Fakat senin elin ona yetişemez. Ve güneş senin keyfine göre hareket etmez. Demek güneşin sana karşı iki ciheti vardır. Biri kurb (yakınlık), diğeri bu'd (uzaklık) dir. Eğer sen ondan baid (uzak) olduğun cihetle "O bana te'sir edemez" desen veya onun sana kârib (yakın) olduğu cihetle ona te'sir edebilirim desen, cehlîni ilân etmiş olursun.

Kezâ, hâlik ve nefis arasında da bir kurb ve bu'd vardır. Kurb hâlikindir. Bu'd nefisindir. Eğer nefis uzaklığı cihetiyle enâniyet ile hâlik'e bakıp "Bana te'sir edemez" diye bir ahmaklıkta bulunsa, delâlete düşer. Ve kezâ, nefis mükâfaatı gördüğü zaman "Keşke ben de öyle yapaydım" böyle olaydım der. Mücâzâtn şiddetini gördüğü vakit, teâmî ve inkâr ile kendisini teselli eder.

Mesnevî-i Nuriye (İslâm hurufatıyla el yazması) Sahife: 64

SAKIN GAFLETE DALMA!

Ey şek cephesinde, gaflet gölgesinde istirahate çekilen biçâre insan! Gaflet serinliğinde, şek içinde zevk ettiğin lezzeti lezzet sayma! O zehirli baldır. Az bir zaman sonra cehennemini bir azâba inkilâb edecektir.

Eğer sen, âlâmın lezâize, nânn nûra inkilâb etmesi emelinde isen evkat-ı hamsede (beş vakit namazda) rükû ve sücud kancasıyla gururun hortumunu bük, sık, başını kır, onun yerine kalbine imânı doldur. Sonra âyâtı teşekkür ile tâate devam et ki, şek ve gaflet perdeleri yırtılsın hidayetden bulduğun necat halâvetiyle münâcât lezzeti ortaya çıksın.

Mesnevî-i Nuriye (İslâm hurufatıyla el yazması) Sahife: 128-129

İ'LEM EYYÜHEL-AZİ!

Ebûdiyyette; ancak teslimiyet vardır. Tecrübe, imtihan yoktur. Çünkü, seyyid ve efendi, abdini ve hizmetkârını tecrübe ve imtihan edebilir. Fakat, abd seyyidini imtihan etmek selâhiyetinde değildir. Ve keza insan Rabbisini ve Hâlık'ını tecrübe edemez.

Mesnevî-i nuriye (İslâm hurufatıyla el yazması) Sahife: 128-129

İSLÂM' IN TEBLİĞ EDİLMESİNDE TEMEL UMDELER

1

Abdülhalim POLATOĞLU

Bizzat Hz. Peygamber (s.a.v.)'in beden ve rûhen, gece gündüz tahakkuku için çalıştığı gaye her iki dünyada insanın saadet ve iyiliği olmuştur. İslâm'ı tebliğ etmek isteyen her mü'minin gayesinin de bu olması ve onun kullandığı metod ve takib ettiği umdeleri bilmesi gerekir.

İslâm'ı, insanlığın küfürde yarıştığı çağımızda tebliğ etmeyi üslenen bizlerin bizzat Hz. Peygamberimizi ve ashabını nümune alması şarttır. Tam bir karışıklığın hüküm sürdüğü, çöllük bir arazi olan Arap yarımadasında yarı göçebe, yarı yerleşik halkın arasında takib ettiği siyasetin esaslarını iyi değerlendirmeliyiz. Onun takib ettiği usulün neticesi kendi cemaatına mânevi ve rûhî bakımdan bir din ve hayatın bütün hareket kaidelerini vazeden bir şeriat getirmiştir. Maddî bakımdan ise kendine tâbi olanlara bir devlet bahşetmiştir. Medine'ye hicretten bir yıl sonra yapılan nüfus sayımında müslümanların sayısı 1500 iken, on yıl sonra veda Haccı'nda, sırf veda Haccı'nda hazır bulunanların sayısı 120.000 kişi idi.

İSLAMIN TEBLİĞ EDİLMESİ

rûhî meseleler için olduğu kadar, maddî-cismânî meseleler için dahi Allah'ın meşiyet (dilemesi) ve takdirine insanın rıza ve teslimiyet göstermesi, esasına dayanan bir ideolojinin tebliğ edilip yayılması vazifesi ve Hz. Peygamberin hayatı onunla eş mânâlıdır. O, bunu kendine gaye edinmiş ve onun dışında kalan her şey sadece ona ulaşabilmek için bir vasıtada ibaretti. Bir devlet kurmak, müstakil bir cemaad meydana getirmek, şer'î ve ahlâkî özellikleri apayrı bir içtimâî yapı oluşturmak, bütün bu gayenin vasıtaları dan ibaretti. Hz. Peygamber bu gaye yani insanın, Allah'ın meşiyet ve takdirine rıza ve teslimiyet göstermesi için yaşıyor ve her şeye sırf bu biricik gaye uğruna tahammül ediyordu. İslâm'ı içinde yaşadığı topluma tebliğ ve itim ederken hakaret ve işkencelere kendisinin nasıl ka tlandığı hatırlanır sa bu tahammül işi çok iyi anlaşılır kanaatindeyiz O ve ashabı, ehl-i küfrün mesâlihi ve hakaretleri

ne sabrederek izzete ulaşmış oluyordular.

İslâm'ı tebliğle şereflemek isteyenlere onun hayatından bir sahne sunmak istiyoruz. Zira, "İzzet Allah'ın, Resûlünün ve mü'minlerindir". Allah'ın esûlünün İslâm'ı tebliğ uğruna katlandığı en büyük eza onun Taif yolculuğunda olmuştur. Hz. Peygamber (s.a.v.) İslâm'ı tebliğ için Zeyd bin Haris ile Taife gitmişti. Orada kendisine suikast hazırlamışlar, kapısında oturdukları evin damından başına el değirmenini bırakmak üzere idiler. Vahiyle duruma vakıf olan Hz. Peygamber oradan uzaklaşırken kendisini Taifli çocuklara taş tuturdular, ayakları kan içinde, vücudu yara bere içinde kalıyor, yere çölmek mecburiyetinde kalınca ağır hakaretlerle ite kaka kovuyorlardı. Hz. Peygamber bütün bu ayak takımının taarruz ve hakaretlerine sabretti. Sığındığı bağda Hz. Zeyd yaralarını sarmış, Hz. Peygamber'den bu kavme beddua etmesini istemişti. O ise mübarek ellerini semaya kaldırarak onlara hidayet dilemiş ve bir rivâyete göre, "Taifli gençlerin atları ile İran saraylarına saldırdığı günü görüyorum" buyurmuş ve hakiketen Hz. Ömer (r.a.) zamanında İran fetih ordusunun önündeki fedailer Taifli gençlerden teşekkül etmişti. Daha önce de yazdığımız gibi, otuz üç kere Ebû Cehil'in evine gidiyor, her defasında kovuluyor, ta kendisi hakkında ölüm fermanını imzalayınca kadar onu İslâm'a davede devam ediyordu. Kendisine her türlü kötülüğü ve en ağır hakaretleri revâ gören bütün insanlara hep hidayet diliyor ve rıfk ile davranıyordu. Yüce Peygamberimizin vefatı esnasındaki şu mübarek davetini kavrarsak nasıl olmamız gerektiğini herhalde daha iyi anlarız kanaatindeyim. "İşte malum kime borçlu isem gelsin alsın, işte sırtım kime zulmetti i em gelsin vursun. Ben insan hakkı ile Allah'ın huzuruna gidemem". Elbetteki bu daveti yapabilmek için insanın bizzat en doğru olarak yaşaması, eli ile, dili ile...kimseye bir kötülük yapmaması olması, kimsenin mahmû kashetmemiş olması gerekir. Yoksa öldükten sonra usul kabilinden göstermelik helâlik davetinin hiç değilec hakkı gasbedilen,

ezâ ve cefaya marûz bırakılan masum ve mazlumlara bir yararı yoktur. Onlar ölümün ibretimiz ve her türlü lezzetleri unutturan manzarası karşısında kendisine zulmeden ve haklarını kasbedenlere karşı da olsa bir an için afv ettik, diyebilirler. Fakat iş o hak ve hukuktan kurtulmak isteyenlerin bizzat Hz. Peygamber gibi mallarını ve sırtlarını ortaya koyarak bizzat kendileri hayatta iken ölümle burun buruna gelmeden böyle bir daveti yapabilmelerinde. Dünyanın neresinde ve kim yapabilmiş böyle bir daveti...Liberalistler, sosyalistlerden, fukaranın sırtındaki faizle ipotek edenler, yıllar sonra doğacak yavrularımızı kendi zevk ve nefsi emelleri uğruna, sırf beceriksizlikleri ve yanlış politikaları yüzünden küffara borçlu kılanlardan ki çıkabilir. Buyursunlar işte meydan. Gasbettikleri, karaborsacılıkla yağmaladıkları malları özel mülkiyet ve tabii hakları sayanlar, sosyal adalet tellâllığı yapan salın sosyalistlerinden ve daha nice anlı sanlı fukara edebiyatı yapanlardan kim çıkabilir böyle birisi...Ne mutlu Allah'ın Resûlünün ve ashabının yolundan giden alının emeği ile meşrû yoldaki kazancı ile geçinip, fakir ve güçsüzleri gözetenlere, hayır yolunda yarışanlara. Hidayet ola tüyü bitmemiş fukaranın hakkını faize ve karaborsaya kaptıranlara ve yağmalayanlara...Davet ve tebliğ bizden hidayet Allah'tan.

Aziz kardeşlerim, Allah'ın Resûlü İslâm'ın tebliğindeki bütün zorluklara katlanıyor, gerektiğinde üç gün karnına taş bağlıyor, ölüm tehlikesi ile burun buruna geliyor, doğduğu büyüdüğü yurddan gece terk ederek hicret ediyor, suikaste uğruyor, zehirleniyor...fakat hiç yılmıyordu. Gece gündüz kulluk vazifesini, ibadetlerini asla terk etmiyordu, insanlar içinde Allah'tan en çok korkan kimse o oluyordu...Malını tasadduk ediyor, yediği bir tek hurma bile olsa onu mutlaka bir başkası ile paylaşıyordu...O seçkin ashabıda bizzat onu taklit ediyor, Allah'ın rızasında dünyadan ve dünyadakilerden vazgeçiyor, Allah rızasında İslâm'ı tebliğ ve Hakk'ın tahakkuku uğruna birbirleri ile yarış ediyorlardı. Ne mutlu onların nurlu yolundan giden İslâm tebliğcisi mü'minlere...İslâm'ın talim ve tebliğinde müstesna yeri olan Suffa ashabının fedâkarlıklarından nasipse daha sonra bahsedeceğiz. Ancak şu kadarını şimdilik yazmış olalım ki, İslâm'ın tebliği hususunda katlanılabilecek beşer üstü tahammüller, dünyanın her türlü lezzet ve nimetlerine aldırış etmemenin remzi ve küfrün sultasında yolunu şaşırımlarsa hakkı tebliğ etmek isteyen biz İslâmcı gençliğe en büyük nümüne-i imtisal bu ehl-i suffe ashabıdır. Salat ve selâm onlara, selâm hak yolun, Allah davasının talimcisi gönüller fatihine...

Bugüne kadar olduğu gibi bundan böyle de, İslâm'ın tebliğinde her türlü zorluklara sırf Allah rızası için katlanan mü'minlerin fedakârlığı, Allah'ın meşiyet ve takdirine (hükümüne) insanların rıza ve teslimiyet göstermesini sağlayacaktır. Tabii ki tedbir ve teşebbüs bizden, hidayet Allah'tandır.

VİYANA'DA İZLERİMİZ (Altan ARAK)	15.—
HAC HATIRALARI (Mustafa YAZGAN)	25.—
MUKADDES DAVA (Mustafa YAZGAN)	25.—
ALİ ŞÜKRÜ BEY (Kadir MISIROĞLU)	40.—
KANİJE (Nâmık KEMAL)	15.—
ZAFERDEN ZAFERE (Kadir MISIROĞLU)	40.—
SULTAN ABDÜLAZİZ HAN (Yaşar KOÇAK)	15.—
ŞERİATTEN LAİKLİĞE (Sadık ALBAYRAK)	40.—
İSLAMDA İKTİSADİ NİZAM (Ter. Hulûsi Yavuz)	10.—
İSLAM YAZISINA DAİR (Cüneyd Emiroğlu)	20.—
KUVA-YI MİLLİYENİN KADIN KAHRAMANLARI (A. MISIROĞLU)	20.—
İMAN HAKIKATLARI (İ. Fenni ERTUĞRUL)	20.—
TÜB-DER MEST'ESİ (Yesevizâde)	20.—
PEKTEV BEYİN ÜÇ KIZI (Münevver AYAŞLI)	30.—
HAKİKAT NURLARI (İ. Fenni ERTUĞRUL)	75.—

LAVRENS'İN GİZLİ HAYATI (Philip KNIGHTLEY-Colin EIMPSON)	30.—
MECELLE (Dr. A. Refik GÜR)	15.—
YANYA'DAN ANKARA'YA (İ. Hakkı OKDAY)	30.—
RUS İHTİLAL VE YAHUDİLER (General NETCHELODON)	30.—
ERMENİ MEZALİMİ (Veysel ERUĞLU)	40.—
BÜYÜK İSLAM TARİHİ (Abdurrahim ZAPSU)	120.—
MES'ELELER (Şeyhülislâm Mustafa Sabri)	25.—
DİNİ MÜCEDDİTLER (Şeyhülislâm Mustafa SABRİ)	40.—
YUNAN MEZALİMİ (Kadir MISIROĞLU)	70.—
MOSKOF MEZALİMİ- Cild I- (Kadir MISIROĞLU)	50.—
MOSKOF MEZALİMİ- Cild II- (Kadir MISIROĞLU)	50.—
YAHUDİ (Louis MARCHALCO)	20.—

HACI MURAD (Tolstoy)	15.—
İSLAMİYET VE MİLLETLER HUKUKU (A. Resit TURNAGİL)	25.—
MEDİNE MÜDAFAASI (Naci KICIMAN)	30.—
ARAPÇA (Yakub Gürsoy-Kenan Taşkan)	20.—
İMAM ŞAMİL (Tariq Mümtaz GÖZTEPE)	30.—
SULTAN VAHİDEDDİN Gurbet Cehenneminde (T. M. GÖZTEPE)	20.—
İSLAM AİLE HUKUKU (Ömer FERRUH)	30.—
İSLAM NAZARINDA DOĞUM KONTROLÜ (Ebulalâ El Mevdudi)	15.—
MACAR İHTİLALI (Kadir MISIROĞLU)	50.—

FATİH'İN ÇOCUKLUĞU (Veçdi BÜRÜN)	25.—
GÖKBAYRAK I (Leon KAHUN)	20.—
KANLI DÜĞÜN (Kadir MISIROĞLU)	20.—
DIYET (Ömer SEYFEDDİN)	25.—
DÖRDÜNCÜ MURAD (Veçdi BÜRÜN)	20.—
FEZA KORSANLARI (John WİLDE)	20.—
ÖKSÜZ TURGUT (F. A. HİLMİ)	20.—
ALTIN ŞEHİR (Terc. Sabri AKDENİZ)	20.—
KIRIK KILIÇ (Kadir MISIROĞLU)	20.—
ORHANGAZI I (Muzaffer GÖKMEN)	20.—
ORHANGAZI II (Muzaffer GÖKMEN)	20.—
Sebil Gazetesi Cild 1/1	250.—
Sebil Gazetesi Cild 1/2	250.—
Sebil Gazetesi Cild 2/1	250.—
Sebil Gazetesi Cild 1/2	250.—
Sebil Gazetesi Cild 3/1	250.—
Sebil Gazetesi Cild 3/2	250.—
Sebil Gazetesi Cild Kapağı 1/1	75.—
Sebil Gazetesi Cild Kapağı 1/2	75.—
Sebil Gazetesi Cild Kapağı 2/1	75.—
Sebil Gazetesi Cild Kapağı 2/2	75.—
Sebil Gazetesi Cild Kapağı 3/1	75.—
Sebil Gazetesi Cild Kapağı 3/2	75.—

müçâhideler Sizler için

"Sizin içinizde iyiliğe çağırın marufu emir ve münkerden nehyeden bir tâife bulunsun. İşte bunlar felâh bulanlardır."

"Siz insanlar için çıkarılmış en hayırlı bir ümmetsiniz, mârufu emir ve münkerden nehyedersiniz."

Rabbin katında İslâm ümmeti seçilmiş, tebşir edilmiş bir ümmettir. Hiç bir şey Rabbi bilmek şerefiyle mukayese edilemez. Onu bilmek, kelime-i tevhidi lâfızıyla söyleyip rûhuyla iman etmek cehlin izmihlâlidir. Cahil Hak'kı tanımayan- dır. İşte bu seçkin ümmet de bilginin mükemmeli- ni nefesine tahsis etmeyecek, onu bütün insanlığa tebliğ edecektir. Bu vazife kadın olsun erkek olsun her ikisi için de aynı derecede farzdır.

Denilebilir ki, kadın ilk günden beri bu vazifesini hakkıyla ifâ etmiştir. "Mü'min erkekler ve kadınlar yek diğerinin yardımcılarıdır, mârufu emir ve münkerden nehyedenler" ilâhî hükmünce amel etmiştir. İslâm tarihi bunun pek çok misalleriyle doludur.

Kadın ve erkek tek Rabbin mahlûku *ahsen-i takvim* (en güzel) biçimde yaratılmış olup *esref-i mahlûkat* (yaratılanın en şerefli)dirler. Her ikisi de İslâm'a âid aynı emir ve telkin muhtevası içinde zikredilmişlerdir. Dünla hayatının gâile ve saade- tinde birlikte yer alacak ve vazifesini yapmış olmanın huzuruyla aslî hayatlarına döneceklerdir. Müslümanlar, kadını erkeği ayrı iki grup gibi telâkki etmemişlerdir. Kadın hakları diye kadını erkeğinden ayrı iki düşman kampı gibi göstermeye meyledenleri, "dünya kadınları birleşiniz" diye sloganlaştıracak ölçülere vadmaya çalışanları çok sık duymaktayız. Evvela kadının ruhundan şüphe ile başlayan, sonraları onu şeytan ruhlu addeden, mukaddes kitaplarında bile affedilmiş olduğunu bildirmeyen, hatta ebediyen cezaya müstahak gören, on sekizinci asrın sonlarında bile İngiltere gibi medenî sayılan memleketlerde kocası tarafından sigırların satıldığı pazarlarda satılan kadın telâkkisine karşı, elbette çok isâbetli olarak bir hareket ve hak istihali olmuştur, olmalıdır da. Gerek medenî, gerekse siyâsî haktan, insanca yaşama şartlarından mahrum Batı'da uzun ve hazin mücadeleler kadına bu günkü mevkiine ancak getirebilmiş. Bu seviye ise ne onlar için özlenen ne de bizim için özenilecek bir şeydir.

Kâinatta her şey bir ölçü, ince bir hesapla vâ'z

ÂİLEMİZE SAHİP OLMAK İSTİYORUZ

Aynur MISIROĞLU

fonksiyonunu üslenmiştir. Oylesine ki, evlâdları- nın anası olduğu kadar babası da olmuştur. Evlâdına analık yapan erkek nâdir, babalık yapan kadın ise pek çoktur. Farz-ı ayın olduğu ahvalde de askerdir, muhariptir.

"Sizden bir kimse çirkin bir iş görürse onu eliyle değiştirsün, eğer buna gücü yetmezse diliyle tağyir etsün, buna da gücü yetmezse kalben nefret etsün, bu ise imanın en zayıf derecesidir". Hadis-i Şerifinin ışığında kadın imanının en zayıf derecesin- de kalmamış, islâmî mücadele bayrağı altında ilk günden beri şerefle hizmet etmiştir.

Kolaylıkla hatırlayabiliriz ki, İslâm'a ilk iman eden bir hanımdı. İslâm uğruna ilk şehid olma şerefi bir hanıma âiddir. Hanım sahabeler İslâm ve hak mücadelesinde büyük bir tarihî rol oynamış- lardır.

Harb meydanlarının cesur anası Ümmü Süleym (Enes bin Malik'in annesi), Resül-ü Ekrem'in halaları Safiyye (Hz. Zübeyr'in annesi), savaşta kahramanlıkları ashâbı da teşvik etmişti. Talip bin Umeyya'nın annesi, Ümmi Umare İslâm'ı yayacak teşkilâtta vazifeliydi. *Biyat-ı Ridvan* sözleşmesinin azalarındandı. *Uhut*'da elinde kılıçla savaşan bu mübârek hanım yalancı peygamber Müseyleme ile mücadelede de vazife başında görmekteyiz. On iki yerinden yaralanan kadar savaşa devam etmiştir. Roma İmparatorluğunun bünyesini sar- san *Yermük savaşında*, *Farslılarla yapılan Kadisiye savaşında* İslâm tarihi onu Arabistan dışında yayılmasında vesile olacak bu zaferlerde müslü- man hanımların hizmetini unutamaz. *Haris*'in kızı Ümmi Hâkim, *Yezid*'in kızı *Esmâ*, Hz. *Ebû Bekir*'in kızı *Esmâ*, *Ubade bin Samt*'in kızı *Have*, *Mâlik*'in kızı *Keub*, *Haşim*'in kızı *Seleme*, *Enes*'in kızı *Numan*, *Afer*'in kızı *Afire* ve pek çok sahâbi hanım savaş meydanlarının hemşiresi, askeryidler

Suriye'nin fethinde İslâm kadınlarını (Ümmi Hâkim, *Hind*, Ümmi Kasir, *Esmâ*, Ümmi Eban, Ümmi Umare, *Havle*, *Lübna*, *Afire* gibi) zafer kazandırılmasında hissedar olarak görmekteyiz.

Harb sahasında olduğu kadar geri hizmette de kadın vardı. Yaralıları bakar, yaralı ve ölüleri nakleder, yemek pişirir, su taşır, hatta *JKadisiye* muharebesinde ölüleri için mezar dahi kazmışlar- dır. *Serahsi* zamanında (vefatı 483) kadınlar ordugâhlarda levâzım muhafızları olarak istihdam edilmişlerdir. Bir muharebe düşmanın moralini bozmak ve takviye geliyor hissini vermek için muntazam saflar halinde savaş meydanına doğru yürümüşlerdir. Bir savaşta sadece bir kabileden kocasız yedi yüz kadın vardı. Bu rakam harbteki diğer kadınların sayısı hakkında bir fikir verebilir.

Müslüman hanımların iman dâvâsı yolundaki hizmetleri muhakkak ki hesaba, kitaba sığdırıla- maz. İhlâsla iman edenler ve imanının vecibelerini yaşayanlar *Asr-ı Saaded*'de olduğu gibi bahtiyar ve mütekâmil bir cemiyet tablosuna kolaylıkla yeniden sahip olabileceklerdir.

da, **Molla Gürânî** ile tanışır. Bu olgun, ciddi âlimi pek beğenir ve berâberce **An adolu**'ya dönmelerini teklif eder, **Bursa**'ya gelirler.

Molla Yegân'a, İkinci Murad: "Bana ne hediye getirdin" diye sorunca, orada hazır bulunan **Molla Gürânî**'yi huzûra alır. Pâdişah, **Molla Gürânî** ile görüşür ve pek takdir eder; ciddiyetine ve ilmine hayranlık duyar ve söz **Mehmed Çelebi**'ye intikal eder. İşte o zaman pâdişah **Molla Gürânî**'ye, kendisini oğluna hüca tâyin ettiğini söyler.

Bilgi kayıtsızlığına karşı asla müsamaha tanımayan **Molla Gürânî**, ilk derse elinde değnekle girdiği ve şehzâdenin hayreti karşısında, okumakta gevşeklik gösterirse pâdişah babasının emriyle buna mürâcaat edeceğini söylemiş olduğu rivâyet edilir.

Molla Gürânî, ilmî kifâyetinden başka, zaman ve mekân ölçüsünde kıymetini kaybetmeyecek mazbut ve çok dürüst bir mizaca sâhipti. Asla dünya bağlanın ve nimetlerinin câzibesıyla tutumunu değiştirmeyen, büyük mevkilere göz koymayan, hak ve adâletten ayrılmayan, talebesi- nin zihnî inkişâfı kadar rûhî faaliyetlerinin de mütevâzî bir hakka sâhip olmasını lüzumlu gören müstesnâ yaradılışlı bir kimse idi. Yıllar sonra talebesi hükümdar olduğu vakit, pâdişâhı eskisi gibi **Mehmed** diye ismiyle çağırırdı.

Fâtih, tahta çıkıcı sırasında bu çok takdir ettiği en sevdiği hocasına vezirlik teklif edince, ilmi koyup ikbâle ayak basmaktan her zaman çekinmiş

olan **Gürânî**: "Bundan beyler vezirlik çağırılar, onların ümidlerini kırmak olmaz" diye reddetmiş- tir.

Bursa'da vakıfların düzeltilmesi işiyle meşgûl iken pâdişâhın yakınlarından birinin yazılı teklifini "Şer-i şerife uygun değildir" diye yırtıp yüzüne fırlatması, hükümdarla arasında bir gerginlik soktuğundan kalkıp **Mısır**'a kadar gitmiştir. Fakat pâdişah bu aynlığa çok üzülerek hocasını tekrar memleketine getirtmiş, hattâ **Kölemen Sultanı**, **Gürânî**'yi vermek istemediği takdirde, "İslâm devletleriyle düşmanlık çıkarmaktan hiç hoşlan- madığı halde, Sultanla harbi" bile göze almıştır.

Molla Gürânî, Pâdişah'la karşılaştığı zamanlar asla eğilmez, hattâ bazan konuşurken yediğinin içtiğinin haram olmamasına dikkât etmesini işâret edecek kadar pervâsızca hareket ederdi. Bilhassa dünyâ mevkilerine karşı o derece kayıtsızlığı vardı ki, "ahlâkının güzelliği kin, haset ve tama gibi huylan silip yok etmiş olduğundan bir yüce kimse dünyâ mansıplarından birine ve kendinden üstün mevkiye getirilse, bunu Allah'ın irâdesine havâle edip Cenâb-ı Hak'ın yanında doğuştan kaabiliyeti ve yaradılış istihkakı bizden ziyâde olmasa, ikbal ve devlet muhâbesininin yazıcısı onu kabul etmezdi" derdi.

Molla Gürânî 1416 yılında Irak'da **Kuran** kasabasında dünyaya gelmiştir. Bu yüzden **Gürânî** diye anılmaktadır. 1488 yılında **İstanbul**'da **Hakk**'ın rahmetine kavuşmuştur.

(x) Edebî ve Mânevi Dünyası İçinde Fâti

S. Ayverdi, İst. 1974

dagarcık

FÂTİH'İN HOCASI

MOLLA GÜRÂNİ

Fâtih Sultan **Mehmed**, şehzâdelik zamanında devrin en değerli âlimleri karşısında diz çökmüş, dirsek çürütmüştür. Rivâyete göre, okumayı esaslı olarak **Molla Gürânî**'den sökmüştür. Küçük **Çelebi Mehmed**'in okumakla pek başı hoş değildi. Bu yüzden de öğrenmeye ve öğretmeye titiz bir âlâka gösteren İkinci Sultan **Murad**, serâzâd rûhlu küçük oğlunu disiplin altına almak için endişelendiği bir sırada, **Molla Yegân** Hac dönüşü **Mısır**'a uğradığın-

tesbit Sadık Özarlan

NEREYE GİDİYORSUN DÜNYA?

Veya şöyle soralım: büyük başlar; dünyayı nereye götürüyorsunuz? Ey dünya liderleri; yuvarlak dünyamızı nereye yuvarlıyorsunuz? Uyan dünya; nereye yuvarlandığınızı anla!...Yürütüyorlar dünyamızı. İhtiyar yer küresini yürütüyorlar...İyice kocadı mı ne? Nereye gittiğini anlamıyor bile. Akıllı geçinenler de anlayamıyorlar nereye gittiklerini. Kuyruğundan tutmuş çekiyorlar dünyayı. Bunun içinde biz de varız birâder...“Hadi, ne umuyorsan bul!” deyip susacağız ama dünya sâkinleri içerisinde biz de varız...Ve sonra topyekûn insanlığın yok olmasına, dünyanın vaktinden evvel batmasına gönlümüz râzı olmuyor ki.

Şimdi bir hadis hatırladım; yazayım. resûlullah Aleyhisselâm mealen buyuruyorlar ki: “Ben, bana musallat olanlara dahi lânet edemem. Onların helâk olmaları için beddua bulunamam. Çünkü onların sulbünden ince imânlı insanlar da gelecektir. Bu insanlar helâk olurlarsa gelecek imânlı insanlara mâni oluruz”. Görüyor ve anlıyor musunuz İslâm’ın yapıcılığını? Rahmet Peygamberinin mübârek sözlerinden ibret alabiliyor muyuz? Bir başkasına geçelim. Buyuruyorlar ki: “Dünya, iki katlı bir gemi...İnsanlar; üst ve alt katlara yerleşmişler. Alt kata akılsızlar düşmüş, üst kata da akıllılar...Ve alttakiler susuzluk çekiyorlar. Nihâyet içlerinden bir sivri zekâli, ortaya parlak bir fikir atıyor: (Biz, deryadayız. Su içinde yüzüyoruz. Niçin susuzluk çekelim? Geminin gövdesini delip denizden istediğimiz kadar içelim) diyor...Kâbul edelim ki böyle bir karara vardılar; gemiyi delerek susuzluğu gidermeyi kararlaştırdılar. Bunusuzlere de sordular: “Yâni üst katta oturanlara. Bu teklife; evet, der misiniz? İyi düşünmüşsünüz. İsbâbetli karar almışsınız.” Buyurun delemiz, der misiniz? Dediğiniz takdirde hepimiz batarsınız.”

Hadis mealleri böyle...Dünyaya bu hâdislerin ışığında ve aydınlığında bakmak mecbûriyetindeyiz. O takdirde dünyanın sağa-sola çekilmesinde râzı olamayız, olmamalıyız. “İçimizdeki beynsizlerin yüzünden bizi helâk eder misin Allah’ım?” demeden evvel: “Öyle bir felâketten korununuz ki; geldiği zaman sadece kötülerin üzerine gelmez. Kötülerin yanında iyiler de helâk olur.” Ayet-i Celîlesini güzelce teemmül eylemeli; tedbirde kusur etmemeliyiz.

Dünya; iki katlı bir gemi...Bu gemide biz de varız. Alt kattakiler gemiyi delmeye çalışıyorlar...Bizi de bu deliliğe karıştırmaya çalışıyorlar. Buna râzı olacak mıyız? Yoksa Hakk’ın sesini yükselterek: “Ne kadar iri olsanız da yaptığınız iş, deliliktir!...Size müsaade edemeyiz. Kendinizle beraber bizi de batırmaya hakkınız yok. Batacaksanız siz batın...Bâri bizi bırakın!” deyip kendimize sâhib mi çıkacağız? Herhalde yapacağımız işi ikincisidir. En azından ikincisi. Toparlanalım da bâri kendi dünyamızı batırtmayalım.

Bunları şunun için yazıyorum ki; dünya, yeni bir öldürücü silâh daha bulmuş. Adı; nötron bombası...sessizce adam öldürüyor, yalnızca adam. Anlayabiliyor musunuz? Ağaca, taşta, binaya, zinâyâ hiç bir şey yapmıyormuş da sadece adam öldürüyormuş. Nötron bombası...Bombayı dahi nötr durumda bırakıyorlar; tutup zavallıya insanı ve insanlığı öldürüyorlar...Ne ayıp! “Nereye gidiyorsun dünya?” şeklinde sormaya hakkımız yok mudur? Herifçioğulları, nötron bombası ile beni de öldürecekler...Yaşatmayacaklar, öldürecekler. Benim bir duvar kadar da mı değerim yok?...İnsanlığın, bir taş yığını kadar da mı ehemmiyeti yok? Anlayın, ne olur?

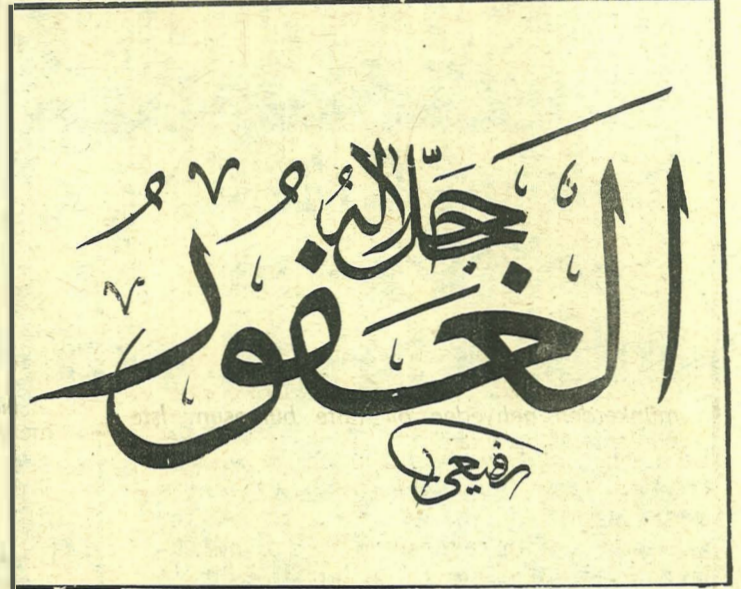
Esmâ-ül hüsna

EL-GAFÛR

(Mağrifeti çok)

Allah Teâlâ'nın mağrifeti sonsuzdur. Mağfiret Allah'ın yargılamasıdır. İsm-i şerifteki çokluk mânâsı itibarıyla bir kulun kusuru ne kadar büyük ve çok da olsa yine saklar. Meydana koyup da sahibini rezil ve rüsvay etmez demek olur. Bu mânâ Gaffar ism-i şerifinden daha geniştir. Gafur ism-i şerifinde çirkinliklerimizi melekût âleminde de saklama vardır.

İçimizi gıcıklayan nefsanî ve şeytanî arzuların bir düziye tehâcümü, bir taraftan hevesâtımız karşısında zaafımız, diğer taraftan çok defa ayağımızı kaydırır, bizi günahkâr eder. Bu yüzden Allah'ın mağfiretine ihtiyacımız hiç kesilmez. Allah'ın mağfireti ise boldur. Hiç bir

isteyici bundan boş dönmez. Yalnız mühim olan cihet: Yaptığımız kötü işlerden dolayı yürekten bir nedâmet

acısı duymak ve bu acının ta acısı duymak ve bu acının tazyiki ile “Ya Rab! Mağfiretini dilerim!...” diyebilmektir.

hadislerin ışığında

günümüz

Ebû Hüreyre (r.a.)dan rivayet edildiği üzere şöyle demiştir:

Resûlullah (s.a.v.)'dan işittim. Buyurdu ki:

“Kiyamet gününde halktan ilk sorgulanacak üç kişiden biri, şehid olmuş bir kimsedir ki, huzura getirilir. **Cenâb-ı Hak** ona ihsan ettiği ni'metleri sayar, o da mazhar olduğu ni'metleri ikrâr eder. **Hak Teâlâ:**

-Bu ni'metlere mukabil ne yaptın? der, o da:

-Yâ Rab! Sen'in uğrunda savaştım da şehid düştüm, deyince:

-Hayır, yalan söylüyorsun, sana cesur desinler diye savaştın. Nitekim bu söz de söylenmiştir, buyurur. Sonra, verilen emir üzerine yüzü köyün sürüklene sürüklene Cehennem'e atılır.

İkincisi de ilim öğrenip öğretmiş, Kur'an okumuş bir kimsedir ki, bu da celbolunub **Cenâb-ı Hak** ona lütuf ve ihsân buyurduğu ni'metleri sayar. O da ni'metleri ikrâr ve i'tiraf eder. **Hak Teâlâ:**

-Bu ni'metlere mukabil ne yaptın? der, o da:

-Yâ Rab! İlim öğrendim ve öğrettim, Kur'an okudum, ce-

وَعَنهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: (إِنَّ أَوْلَى النَّاسِ بِمَنْصِبِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَيْهِ رَجُلٌ اسْتَشْهَدَ فَأَتَى بِهِ فَعَزَّاهُ نِعْمَةً فَعَرَفَهَا قَالَ: فَمَا عَمِلْتُ فِيهَا؟ قَالَ: قَاتَلْتُ فِيكَ حَتَّى اسْتَشْهَدْتُ قَالَ: كَذَبْتَ وَلَكِنَّكَ قَاتَلْتَ لِأَنْ يَقَالَ: جَرِيٌّ أَقْدَقِيلٌ، ثُمَّ أَمْرٌ بِهِ فَسَجَّ عَلَى وَجْهِهِ حَتَّى أَلْقَى فِي النَّارِ وَرَجُلٌ تَمَّمَ الْعِلْمَ وَعَلَّمَهُ وَقَرَأَ الْقُرْآنَ فَأَتَى بِهِ فَعَزَّاهُ نِعْمَةً فَعَرَفَهَا قَالَ: فَمَا عَمِلْتُ فِيهَا؟ قَالَ: تَمَّمْتُ الْعِلْمَ وَعَلَّمَهُ وَقَرَأْتُ فِيكَ الْقُرْآنَ قَالَ: كَذَبْتَ وَلَكِنَّكَ تَمَّمْتَ الْقُرْآنَ، عَامٌ وَقَرَأْتَ الْقُرْآنَ لِيَقَالَ: قَارِئٌ أَقْتَدَ قِيلَ: ثُمَّ أَمْرٌ بِهِ فَسَجَّ عَلَى وَجْهِهِ حَتَّى أَلْقَى فِي النَّارِ وَرَجُلٌ وَسَّعَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَعْطَاهُ مِنْ آسَانِ الْمَلَائِكَةِ فَأَتَى بِهِ فَعَزَّاهُ نِعْمَةً فَعَرَفَهَا قَالَ: فَمَا عَمِلْتُ فِيهَا؟ قَالَ: مَا تَرَكَ مِنْ سَبِيلٍ يَحْتَمِلُ أَنْ يَقْتَتِلَ فِيهَا لَكَ قَالَ: كَذَبْتَ وَلَكِنَّكَ تَمَّمْتَ الْقُرْآنَ، هُوَ جَوَادٌ أَقْتَدَ قِيلَ: ثُمَّ أَمْرٌ بِهِ فَسَجَّ عَلَى وَجْهِهِ حَتَّى أَلْقَى فِي النَّارِ. رواه مسلمة. ١١ خاتمة الحديث

vabımı verince; **Cenab-ı Hak:**

-Hayır, yalan söylüyorsun. İlimi, sana âlim desinler diye öğrendin. Kur'an'ı sana kâri desinler diye okudun. Nitekim bu söz de söylenmiştir, buyurur. Verilen emir üzerine yüzüköyün sürüklene ateşe atılır.

Üçüncüsü de, **Hak Teâlâ**'nın kendisine vü'sat verdiği ve her türlü servetten ihsan buyurduğu kimsedir ki, huzura getirilir. **Cenâb-ı Hak**, ona ihsan buyurduğu ni'metleri

sayar. O da onları i'tiraf eder.

Cenab-ı Hak:

-Bunlara mukabil ne yaptın? der.

-Yâ Rab! Servetimi sırf Sen'in uğrunda, sevdiğin yollarda harcadım, deyince:

-Hayır, yalan söylüyorsun. Riyâkârsın, bunları sana cömerd desinler diye yaptın; bu söz de söylenmiştir, buyurur. Sonra emrölunup o da sürüklene ateşe atılır.

(Hadis'i, Müslim rivayet etmiştir.)

SİZ YORULMAYINIZ

BURASI FRANKFURT HAVA ALANI

EXPRES SERVICE
ACİL SERVİSTE

GÜLLÜOĞLU

HİZMETİNİZDE

ZAMAN VE MASRAFI İSRAFINA PAYDOS
O Halde GÜLLÜOĞLU'na bir telefon etmeniz
menfaatinizdir. Yeriniz derhal ayrılır. Biletiniz
hazır edilir.

HERGÜN
ALMAN DEVLET HAVA YOLU
LUFTHANSA İLE

Sabah 10.00'da ANKARA
Öğle 13.25'de İSTANBUL

Acil Servis, 6 Frankfurt Flughafen
Postfach 104

Gişe No: 603 Halle B (Pan Amerikan karşısı)
Tel: (06 11) 690 32 13 Akşamları: 06 15 1/23329

DİKKAT!..

Görülen lüzum üzerine
ERMANLAR GIYİM
HİCAP GIYİM

olarak ünvan değiştirmiştir
Saygıdeğer kardeşlerimize duyuruyoruz.

Adres; Feyzullah Efendi Sk. 12
Fatih - İST
Tel 25 02 43

ORTADOĞU RAPORU

Türkiye Ortadoğu politikasını yeniden tesbit etti

Son bir yıldan beri Ortadoğu bölgesi bir kaynar kazan durumundadır. 1967 yıllarında İsrail'in bütün müslüman Arab ülkelerine saldırması ve onları aiti gün gibi kısa bir zamanda mağlup etmesinden sonra müslüman Arab ülkelerinin aydın ve devlet adamları düşünmek zorunda kalmışlardır. Bu düşünme faaliyeti, geçtiğimiz bir yıldan beri neticesini vermektedir.

Batı ülkeleri olsun, üç büyük emperyalist ve komünist ülkeler olsun Ortadoğu ile ileriden beri alakadar olmakta, orada birtakım fındaklar döndürmektedirler.

Ortadoğu'da geçen hafta da bildirdiğimiz haberlerden anlaşılacağı üzere liderler devamlı değişmektedir. Fakat bütün bu güdümlü değişmelerin İslâm'ın lehine bir gelişme gösterdiği gözlerden kaçmamaktadır. İran'da gerçekleşen İslâmî hareketten sonra Pakistan'da da İslâmî lider Ziya-ül Hak, yeni ve daha İslâmî bir kabineyi işbaşına getirmiştir. Onun ardından Uganda'da İdi Amin devrilmiştir.

Bu gelişmelerden dolayı, Ecevit Hükümeti de, Ortadoğu siyasetini tekrar gözden geçirme mecburiyeti duymuştur.

Bu sebeple geçtiğimiz hafta laik sistemin dışişleri bakanı Gündüz Ökçün tüm Ortadoğu ülkelerinde bulunan elçilerimizi Ankara'ya çağırarak bir toplantı yapmıştır. Türkiye'nin siyasetindeki bu yeni ayarlama çalışmalarını Ortadoğu devletlerini de memnun etmiştir.

İsrail hala

İdi Emin'le

uğraşiyor

NAİROBİ-Bütün masrafları İsrail Parlatmentosu üyelerinden Samuel Flatto-Sharon tarafından karşılanan 12 kişilik bir komando müfrezesi, kayıp olan İdi Amin'i bulmak ve yargılanması için mahkeme huzuruna getirmek amacıyla harekete geçti. Altı Ugandalı, iki İsrailli, iki Amerikalı ve iki Afrikalı'dan oluşan komando birliğinin arama sırasında masraflarının karşılanması için 200 bin dolar tahsis ettiğini söyleyen Sharon, "İdi Amin, 1977 Entebbe Baskınından sonra, 77 yaşındaki İsrail vatandaşı Dora Bloch'u öldürttü. Yahudi anasını temsil eden Dora Bloch, dolayısıyla benim de annem sayılır. Katili muhakkak bulunmalıdır" dedi.

Bu arada Kenya gazeteleri Tanzanya birliklerinden kaçmaya çalışan İdi Amin'e bağlı kuvvetlerin kendi yerleştirdikleri mayınlara yanlışlıkla çarparak parçalandıklarını ve patlama sırasında yüzlerce askerin öldüğünü bildirdiler. İsrail'in yıllardır istediği gerçekleş-

İsrail Filistin'e havadan saldırı ölü sayısı bilinmiyor

Ortadoğu'da yeni bir gelişme... İl Savunma bakanı Binbaşı Haddad'ı kutladı

Lübnan'da İsrail'in istediği bağımsız Hıristiyan devleti kuruldu «Haddad ile İsrail'in amaç ve çıkarları birdir»

İsrail uçakları Lübnan kıyılarındaki müslüman ve Filistin bölgelerini bombardımanında en az 10 kişinin öldüğü, 15 kişinin de yaralandığı bildirilmiştir.

Yukarıdaki haritada Lübnan ve İsrail devletleri arasında bağımsızlığı ilan eden Hıristiyan devletinin yeri görülmüyor. Siyasi gözlemciler bu devletin bağımsızlığını ilan etmesini Ortadoğu'da son zamanlardaki en önemli gelişme olarak nitelendiriyor...

Can kayıplarının çoğu Sur ve Sayda kentleri ve çevresinde meydana gelmiştir.

Öte yandan, (FKÖ)'nün bir sözcüsü, "Ölü sayısı hakkında şimdiki halde ellerine kesin bir bilgi geçmediğini, ancak bunun çok yüksek olduğunu" açıklamıştır.

İsrail topçu birlikleri sınırın 16 km. içlerindeki solcu müslüman ve Filistin mevzilerini top ateşine tutmuşlar ve yüksek sayıda can kaybına sebep olmuşlardır.

İsrail Radyosu, bu saldırıların, Pazar günü Filistin gerillalarının Nahariye kentinde 2 sivil, 2 çocuk ve 2 de gerillanın ölümüyle sonuçlanan saldırısına misilleme olarak yapıldığını bildirmiştir.

Son yapılan can kaybı bilançosuna göre, İsrail'in Pazar akşamüstü Lübnan kıyılarındaki hücum botlarıyla başlattığı ve hava akınlarıyla noktaladığı saldırılarda aşağı yukarı 25 kişi ölmüştür.

Öte yandan Lübnan Başbakanı Selim El oss, BM Temsilcisi Hasan Tueyni'yi BM Güvenlik Konseyi'nin İsrail saldırılarını kınaması için olağanüstü toplanmasını istemekle görevlendirmiştir.

ti ve tutucu Hıristiyan Milis Kuvvetleri Komutanı Binbaşı Haddad, İsrail sınırına yakın 800 kilometrelik Lübnan toprakları üzerinde bağımsız Lübnan devleti kurduğunu açıkladı. Böylece, İsrail'in kuzey sınırında tampon bir kukla devlet kurma hayalleri de şimdilik geçici olarak gerçekleşmiş oldu.

Haddad, Lübnan'ın diğer bölgelerinin yabancı işgal altında olduğunu ileri sürdü ve bu bölgelerin de ileride, "Kurtanlacığını" ve yeni devletin başkentini de "Beirut olarak kalacağını" söyledi. Lübnan'ın orta ve kuzey kesimleri, Arab Banş Gücü askerlerinin denetiminde bulunuyor.

Hıristiyanların bu açıklamalarına ilk tepki, Lübnan Devlet Başkanı Elias Sarkis'ten geldi. Sarkis, bağımsızlığın asla kabul edilemeyeceğini, devletin içinde devlet kurulamayacağını ve bu durumu şiddetle kınadığını açıkladı ve tüm Arab ülkelerinden destek istedi. Lübnan Hükümeti de yayınladığı bildiriye, Haddad'ın ordudan ihraç edilmiş eski bir subay olduğunu ve bağımsızlık ilânının asla ciddiye alınmayacağını ve Lübnan'ın bütünlüğü için sonuna kadar savaşacaklarını açıkladı.

Bu arada bazı Lübnanlı sağcı liderler de Haddad'ın açıklamasına tepki gösterdi.

Mısır Hükümeti de Hıristiyan milislerin bu ayrımcı girişimini kınadı ve bunu Mısır'ın kabul etmeyeceğini bildirdi. İsrail ise Güney Lübnan'daki müttefikleri sayılan sağcı Hıristiyan milislerin bu hareketiyle hiç bir ilgileri olmadığını ileri sürdü.

Sağcı Hıristiyanların Nakira'daki Birleşmiş Milletler Banş Gücü karargâhını topa tutması sonucu iki Norveçli asker öldü. Ayrıca top ateşinden 3 İrlandalı asker yaralandı ve 3 Lübnanlı da öldü. Bu arada Lübnan Ordusu'ndan 500 kişilik bir birlik de Güney Lübnan'a girmeyi başardı ve Banş Gücü askerlerine yardıma koştu. Öte yandan Lübnan gazeteleri Binbaşı Haddad'ın vatana ihanetten yargılanacağını bildiriyor.

İsrail saldırıya devam ederken

FKT'yi barış masasına

da çağırıyor

İsrail Savunma Bakanı Ezer Weizmann'ın FÖK'ye "Silâhları bırakıp konuşmaya başlaman" için yaptığı çağrı, FKÖ'nün banş görüşmelerine katılmasını sağlamak için girişilmiş dolaylı bir yaklaşım olarak değerlendirilmiştir.

Bir İsrailli "Para ve

Yahudiye" oynayarak

silâh kaçakçılığı yaptı

28 yaşında İsrailli bir Yahudi, bir Arab yeraltı teşkilatı yaranna patlayıcı maddeler, silâh ve uyuşturucu kaçakçılığı yaptığı iddiası ile Kudüs'te 10 yıl hapis cezasına çarptırılmıştır.

Geçen Ekim ayında yakalanmış olan Yosef Nidan adındaki genç, yargılanması sırasında valizler içinde uyuşturucu madde kaçırıldığını kabul etmiş, ancak silâh ve patlayıcı kaçırıldığı yolundaki iddialara karşı çıkmıştır.

"Ürdün'den İsrail'e değişik zamanlarda 20 valiz kaçırıldığını" söyleyen Nidan, "Bu valizler içinde silâh bulunduğundan haberi olmadığını" ileri sürmüştür.

AFGANİSTAN' DA KOMÜNİST REJİM İSLÂMÎ DİRİLİŞ

KARŞISINDA SEKERATA GİRDİ

Afganistan'da monarşiyi devirerek iktidara gelmiş olan Cumhurbaşkanı Muhammed Davud tam bir yıl önce 27 Nisan 1978 günü kanlı bir darbeden sonra öldürülmüş ve kurulduğu 1965 yılından beri yeraltı faaliyeti gösteren Sovyet yanlısı Demokratik Halk Partisi ülke yönetimini ele geçirmişti. Partinin Genel Sekreteri Nur Muhammed Taraki, Afganistan'ın Cumhurbaşkanlığına ve Başbakanlığına getirilmişti.

Taraki rejimi, daha henüz birinci yılını doldururken ardında kanşık bir yıl bırakmakta öünde ise hayli çetin geçeceği anlaşılan bir gelecek bulunmaktadır. Taraki rejiminin ilk ayları, rejim yöneticileri arasında tasfiyeler ve darbe girişimleri ile geçtikten sonra son birkaç ayda ülkenin güneyi, kuzeyi ve kuzeybatısında İslâmcı gerilla savaşı şiddetlenmiştir.

Pakistan'ın kuzeyinde, Afgan sınırına bitişik bölgelerde üslenen gerillalar, İran'daki gelişmelerden de cesaret alarak Kabil'deki merkezi hükümete karşı etkili bir gerilla savaşı yürütmektedirler. Ayrıca, ülkenin İran sınırına yakın bir bölgesinde bulunan ikinci büyük kenti Herat'ta bir ayaklanma çıkmış, ayaklanmanın önu alınmışsa da Kabil-Herat karayolu gerillaların kontrolü altına girmiştir.

Nur Muhammed Taraki'ye karşı sürdürülen gerilla savaşının, Afgan ordusundan kaçarak birlikleri ile beraber isyancı kuvvetlere katılan bazı subaylar ile güçlendiği belirtilmektedir. Merkezî hükümete karşı isyanın altı subayın yer aldığı bir "Danışma konseyinin idaresinde" yürütüldüğü bildirilmektedir.

Taraki rejimine karşı yürütülen silâhlı savaşın dinî vasfını kabul edenler savaşı idare eden ve altı kişiden oluşan subayların, hareketin lideri olarak bir dinî lider olan Seyid Ahmed Geylani'yi gördüklerini belirtmektedirler. Hazreti Muhammed (s.a.v.) soyundan gelenler için kullanılan Seyid sıfatını taşıyan Ahmed Geylani'den Afganistan'da din adamları içinde önemli bir Pir olarak söz edilmektedir.

Daha önceki Muhammed Davud rejiminde kanun dışı ilan edilen iki teşkilât bulunmaktaydı. Bunlardan biri olan Nur Muhammed Taraki'nin Demokratik Halk Partisi bugün iktidardadır. Diğeri ise İslâm Birliği idi.

AFGANLI MÜSLÜMANLARA ORDU BİRLİKLERİNDEN RICAT EDEN ASKERLER DE YARDIM EDİYOR

İran'daki İslâm devrimi de, Afganistan'daki İslâmcı hareket için önemli bir moral kaynağı olmuştur. İranlıların tersine nüfusunun büyük çoğunluğu sünni olan Afganistan'daki savaşın, Pan-İslâmist görüşlere sahip olan nüfuzlu İranlı dinî lider Ayetullah Şariatmedaî tarafından desteklenmektedir. İran Radyosu, bir süre önce, Ayetullah Şariatmedaî'nin Sovyet gazetecilerine uyanlarda bulunduğunu ve Moskova'dan Afgan hükümetinin müslümanlara karşı şiddet uygulamasını durdurmasını istediğini duyurmuştu. Azerî kökenli dinî lider Şariatmedaî'nin Sovyet gazetecilerine "Afganistan halkı İslâm çerçevesinde yaşarsa daha iyi olur" dediği de İran Radyosu'nca açıklanmıştır. Nitekim, son günlerde Afgan lideri Taraki ile İranlı liderler arasında karşılıklı suçlamaların arttığı gözlenmektedir.

Ülkesinin nazik iç durumu sebebiyle Pakistan Askerî Yönetim Başkanı Ziya-ül Hak da kendi sınırlarında üslenen İslâmcı Afgan gerillalarına göz yummakta yarar görmektedir.

Bilindiği gibi, Pakistan'da İslâmcı eğilimler çok güçlüdür.

Önemli iç ve dış desteklere sahip silâhlı İslâmcı hareket karşısında Nur Muhammed Taraki rejimini zorlu günler beklemektedir.

ŞAH Rejiminin o polis ve askerleri için af çıktı

TAHRAN-İran'da dinî lider Humeyni'nin polis ve askerler için af ilan ettiği bu arada Humeyni Komiteleri mensuplarının da jandarma kuvvetlerine katılacakları açıklanmıştır. "İran İslâm Cumhuriyeti'nin Sesi" Radyosu'ndan yapılan açıklamada af kararının, İran polis ve ordusunun morali üzerinde olumlu etki yapacağı ve yeni ordu, polis ve jandarma kuvvetlerinin kurulmasına katkıda bulunacağı belirtilmiştir.

LIBYA VE MORİTANYA

BATI SAHRA' NIN

BAĞIMSIZLIĞINI TANIDI

TRABLUS-1975 yılında İspanya ile imzalandıkları bir anlaşma sonucunda eski İspanyol sömürgesi Batı Sahra'yı Fas ile birlikte paylaşan Moritanya'nın işgâli altında tuttuğu topraklar üzerindeki egemenlik hakkından vazgeçtiği ve bu toprakları Sahra'nın bağımsızlığı için çarpışan, "Polisario Cephesi"ne devredeceği açıklanmıştır.

Moritanya Dışişleri Bakanı Ahmed Uld Abdullah'ın Libya'ya yaptığı resmî ziyaret sonunda Libya Haber Ajansı tarafından yapılan açıklamada, Moritanya ile Libya'nın bu konuda bir protokol imzaladıkları kaydedilmiştir.

Bu arada Tunus'un da Mısır ile diplomatik ilişkilerini kesmeye karar verdiği açıklanmıştır. Tunus'un Kahire Büyükelçisi Habib Nuira ise, 3 Nisan'da geri çağırılmıştı.

Mısır'da Humeyni lehindeki gösterilerden bir enstantane

İran devrimi Batı'nın yüreğine Allah korkusunu yerleştirmiştir

İran devrimi Batı'nın yüreğine Allah korkusu yerleştirmiştir. Birdenbire gazete sütunları İslâm hakkında yorumlar ve görüşleri ihtiva eden yazılarla doldu. ABD Başkanı Carter bile İslâmî diriliş üzerinde husûsî bir çalışma yapılması için emir verme ihtiyacını duydu.

Aslında bu tümüyle yeni bir durum değildir; çünkü oldukça uzun bir süreden beri olgunlaşmaktaydı. Meselâ Pakistan'ın kuruluşu nasıl ehemmiyetsiz görülebilir? Fakat Batı değerlerinin baskısı dünya insanlarının düşünce yapıları üzerinde öylesine hâkimdi ki müslüman ülkeler bile Pakistan'ın inanç gayesinden etkilenmemişlerdi ve Kral Faruk bu olguyu şu kibirdi ifade ile küçümsüyordu: "İslâm 14 Ağustos 1947'de doğdu". Batı kendini beğenmişliği, belki de, milletlerin uzun sürelerle kayıtsız şartsız üstün olmalarından dolayı geliştirme şeklinde meylinde buldukları büyüklük kompleksi sebebiyle oluşmuş olabilir. Batı, yüzyıllar boyu dünya güçlerini elinde tutmuş ve kendisinin insanlığın geri kalan bölümünün kaderine egemen olduğunu sanmıştır. Ve bu sebeble de, İkinci Dünya Savaşından sonra Asya ve Afrika'daki Batı sömürü ve hâkimiyeti sarsılmaya başlınca bile, Batı uygarlığının milletlerarası tekeli döneminin son bulmaya başladığına inanmamıştır.

BATI MANZARASI

Bu inanç, bazı müşahhas temeller olmaksızın da gelişmemiştir. Batı imparatorlukları tüm yer küresine yayılmıştı; bilim ve teknolojiye ulaşılan herkesçe biliniyordu. Bu durum onlara yalnızca zenginliğin ve gücün pınar başı olma hakkını kazandırmakla kalmamış, diğer milletleri boyunduruk altına alma yetkisi de sağlamıştır. Bu boyunduruk ve baskı o ölçüye varmıştır ki, bu milletler yabancı zalimlerin değerlerine ve koydukları kurallara boyun eğmek için hevesli olmuşlardır. Batı siyasal düzeni de aynı ölçüde insan bünyesi için en uygun sağduyu kaynağı olarak değerlendiriliyordu. Dahası da, Avrupa görkemine gölge düşmeye başlayınca bile **Birleşik devletler** güç zirvesine tırmanmış ve dünya üzerinde bir egemenlik kurmuştur. Hiç kuşkusuz **Sovyetler Birliği** bir rakip olarak ortaya çıktı fakat başlangıçta Batı dünyasının bileşik görkemiyle yarış edecek durumda değildi.

Bunun neticesi olarak yeni hüriyete kavuşan Afrika ve Asya milletleri, öğrenmek ve maddesel gelişme için yine Batı'ya yöneldiler. Olayların böylesine gelişmesi, yalnızca geçmişi parlaklığını yansıtmakla kalmayıp aynı zamanda geleceğin umutlarını da içinde taşıyan bir Batı ortaya çıkardı. Bu değer atfetmeler Batı düşünce yapısına öylesine hâkim olmuştu ki Batı'nın inişe geçmesini kaçınılmaz olarak gören **Spengler** teorisi Batılı aydınları kesinlikle ikna edemedi. Tersine, bazı aydınlar buna tümüyle karşı çıktı. **Toynbee**, tüm hayatı boyunca, etki-tepki doktrini üzerine kurulmuş bir hayat felsefesini savunan cildler dolusu eserler verdi. Bu felsefeye göre, çağlarının mes'elelerine ve dertlerine göğüs gerebilen milletler kaçınılmaz olarak bunalımlarını çözebilecekler ve ölümsüzlüğe ulaşmış olacaklardır. Böylece **Toynbee** Batı'nın geleceği hakkında **Spengler** teorisinin getirdiği kötümserliği dağıtmayı amaçlıyordu.

Batı'nın iyimser olması için aslında bir başka gerekçe daha vardı. Güç üzerinde iddialı olan tek ülke olarak **Sovyetler Birliği**'nin meydan okuması sınırlı bir yapıdaydı. Batı'nın ekonomik ve siyasal kavramlarını reddederken Batı uygarlığının varlığından kuşku duymuyordu. Aslında, hem ırksal olarak hem de kültürel yönden Rus halkı kendisinin Batı dünyasına aid olduğu duygusundaydı. **De Gaulle**'in iki büyük komünist

YAZAN. Z.A.SULERİ

millet arasında bir çizgi çekerek san Çin ırkını ve beyaz Rus ırkından ayırmasını doğal karşılamak gerek. Bu durum tarihsel bir gerçeği simgelemektedir. Komünist devrimden önce Çarlık Rusyası'nda ülke Batı sanayi teknolojisini öğrenip ithal ediyordu. Eğitim görmüş elit zümrenin dili Fransızcadı. Devrim söz konusu olduğunda da, yapısı tümüyle Marksizme dayanıyordu ki, bu da Batı materyalist felsefesinin garip bir ürünüydü. Sosyalizmin bazı türleri bugünlerde Avrupa'da gözükmemektedir. İtalya ve Fransa'da büyük işçi kesimleri komünizme eğilirken, Almanya, komünizmin Marksizmin yatağı olması sebebiyle komünist karmaşahlıkların üstünde olarak benimseniyordu. Gerçekten de Almanya'nın durumunun Stalin ve Trotsky tarafından çelişir biçimde değerlendirilmesi anlaşmazlıklarının ve parçalanmalarının başlangıç noktasıydı. Fakat Yahudi Trotsky'nin entemasyonalizmi komünizm programının ruhuna daha fazla uygun düşerken, Stalin tarafından ortaya atılan "Ülkemizde sosyalizm" sloganı Batı nasyonalist yaklaşımına daha yakın oluyordu. Temelde, Sovyetler Birliği'ndeki ve Batı'daki sosyo-politik yaklaşımlar büyük benzerliklere yol açıyordu.

"Bugünkü Batı,

inanmış samimi

Hıristiyanlardan apayrı bir
ruh yapısına

yani ruhsuzluğa sahiptir"

Stalin'in Trotsky üzerindeki zaferi doğal bir güç düellosundan daha önemliydi. Kendisine başkaldırmak için ortaya çıktığı Batı'nın ta kendisine karşı bir **Sovyet** siyasal özdeşliğini simgelediği sebebiyle dünya komünizmine geniş muhtevalı teorik tepkileri vardı. İlk sosyalist ülke için iddia edilen **Üçüncü Roma**'nın üstünlüğü, giderek, Ultra-Rus nasyonalizmi ile komünist yanlı kürede emperyalist uygulamanın temelini dönüştü ve Stalin hem "Küçük baba"nın yurtsever rolünü benimsedi hem de Çar'ın emperyalizmine büründü. Böylece **Rusya**'da Batı'da olduğu ölçüde nasyonalist ve emperyalist bir düzen kuruldu. Ve topraksal ve ırksal nasyonalizm bunların ortak lâik medeniyetlerinin paylaşılan ilham kaynağı oldu. Bu da Rus devriminin daha önce meydana getirdiği ve Batı'da fazlasıyla korku yaratan entemasyonalizm tehdidini ortadan kaldırdı. Bundan sonra Batı ile **Sovyet** politikaları arasındaki tek değişiklik ekonomik ve politik düzenlerinde olmuştur. Aynlıklar temelden değildi ve iki etki küresi arasında birlikte var olmayı engelleyecek nitelik taşımıyordu.

Kısaca **Sovyetler Birliği** Batı medeniyeti

için bir korku kaynağı değildir. Gerçekten de bunlar birbirlerini tamamlamaktadır. Eğer pratik alanda işbirlikleri dünya çapında kendi etki alanlarının dışına uzanıyorsa ideolojik mevzularda **Sovyetler Birliği**, **Asya** ve **Afrika**'da Batı'nın lâik-materyalist değerlerinin bayraktarlığını yapmaktadır. İnsanlığın geri kalan bu bölümü iki güç alanında birini seçse de Batı lâik görüşü dünya siyasal fikir yapısının özünü meydana getirmektedir. Böylece **Sovyet** siyaseti **Batı** medeniyetinden ortaya çıkarılmıştır. **Moskova** ve **Washington** rakip güçler olarak birbirleri ile yarışabilir fakat karşılıklı zeval ve medeniyetin büyük zarar görmesi bunların güç savaşlarının muhtevasına girmemektedir. Eğer aralarındaki ideolojik durum, zaman zaman yanlışlık a gözüktüğü gibi zıd olsaydı **Hitler**'in, **İngiltere** ve **Amerika**'ya çağrılan sağır kulaklara dek kendini duyurmazdı. Bunları **Hitler** Almanya'na karşı tavır takınmaya iten unsur Avrupa'da **Anglo-Sakson** egemenliğinin sürdürülmesi için zaruri sebep olan güç dengesi kurallarıydı. Bu tür katı telmihler istemeyerek Batı ile **Sovyetler Birliği** arasında bir anlaşmazlık yaratabilir fakat bir yangının kaçınılmaz bedeli göz önünde tutulduğunda, bunun ihtimali oldukça düşüktür. **Moskova**, bir kurnazlık göstererek **Çin-Vietnam Savaşı**nın dışında kalabilmiştir. Bu sebeble en kötü ihtimalle bir soğuk savaş söz konusu olabilir.

MÜSLÜMANLARA KARŞI DÜŞMANLIK

Fakat İslâm Batı için tümüyle farklı bir konudur. Aynalık bir derece değil fakat bir tür farklılıktır. Burada birbirine tümüyle ters düşen iki uygarlık söz konusu olmaktadır. Müslümanlar hiç kuşkusuz Hıristiyanları bir dinsel grup olarak bir kitaba bağlı bir topluluk olarak görüyorlardı. Fakat Batı artık inanan Hıristiyanları simgelememektedir; eski Hıristiyanlık ile hiç bir ilgisi yoktur. Diğer taraftan, lâik materyalist görüşün kökeni ve çekirdeğidir. Batı'nın İslâm'a karşı ideolojik antipetisi **Sovyetler Birliği**'ninkinden az farklıdır. Şimdilerde bile müslüman ülkelerin sürekli olarak Batı ile anlaşmazlığa düşmesi bir rastlantı değildir. **İngilizler Pakistan**'ın kuruluşuna karşı çıkmış ve **Keşmir** konusunda **Hindistan**'ın yanını tutmuşlardı. Ayrıca tüm Batının desteğini kazanmış bulunan **İsrail**'i yaratmışlardı. Eğer Batılı güçler gerçekten anti-komünist unsurları koruyorlardıysa, müslüman dünyasını kendi doğal müttefiki olarak görmeliydi, özellikle **Sovyetler Birliği**'ne karşı ideolojik olarak birleştiklerini iddia etmelerinden sonra... Fakat tarih bunu böyle göstermemektedir. Batı sürekli olarak müslümanlara karşı düşmanlık beslemiştir; geçmişte İslâm'a kilise adına, şimdi ise ateist lâiklik adına karşı çıkmıştır. Fakat geçmiş yüzyıllarda İslâm'a karşı savunma durumunda olmsun, müslüman gücünün inişe geçmesine rastlayan son yüzyıllarda yıpratıcı bir niteliğe bürünmüştür.

Pek çok sebeble Batı ile İslâm arasında keskin ayrımlıklar vardı. Batı güç ve bilginin remai olurken müslümanlar yoksulluk ve bilgisizliğe gömülmüşlerdi. Bir yandan Batı'nın gücünü sürekli olarak artması diğer taraftan da müslümanların gerilemeleri göz önünde tutulacak olursa, bu durumun müslümanlar arasında bir aşağılık duygusu yaratmak için ideâl bir imkân meydana getirdiği ortaya çıkar. Ve gerçekten de İslâm bunların hor görmelerine esas sebep olarak tarif edilip gösterilebilir. Bu durumda eğer İslâmî değerler müslüman şanssızlığının sebebi ise, hiç kuşkusuz bu bataktan kurtulmanın tek yolu da İslâm değerlerinden kurtulmak ve Batı yaşamını izlemektir. Böylece, Batı imajı insanlığın gelişmesinin evc noktası olarak yüceltilmiştir. Fikir köleliğinin tohumlarını saçmak için verimli topraklar da tümüyle kullanıldı.

(DEVAMI VAR)